

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VII

Issue 6

September 2017

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

ஸைப் டிவைவன்	4
இம்மாதச் செய்தி	14
சாவித்ரி	15
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	17
பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள் .	20
அஜேஞ்னடா	22
The Life Divine – Outline	25
மனித சுபாவம்	28
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	31
வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள் .	32
அன்பர் அனுபவம்	35
இறை ஞானத்திற்கு ஒரு சவால் . . .	38
ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆஸ்மீக் சிந்தனைகள் - பாகம் 1	40
அன்னை இலக்கியம்	
சாவித்ரி	43

ஜீவியத்தின் ஒத்துப்பாடு

ஷைலை

வாழ்வு
சொல்லத்
தவறுவதில்லை.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் எட்டுக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

லைப் டிவென்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

ஆங்கிலம்: லெஸ்லி ஜேக்கப்ஸ்
தமிழாக்கம்: வித்யா ரங்கன்

II/1. Indeterminates, Cosmic Determinations and the Indeterminable

Page 317

Para 20

But the separate cognition of them is not entirely an illusion.

It is not a complete error of the Ignorance.

This too has its validity for spiritual experience.

For these primary aspects of the Absolute are fundamental spiritual determinates.

They are indeterminates answering at this spiritual end or beginning.

They answer to the general determinates of the material end or inconscient beginning.

They are of the descending and ascending Manifestation.

Those that seem negative carry in them the freedom of the Infinite.

It is the freedom from limitation by its own determinations.

Their realisation disengages the spirit within.

It liberates us and enables us to participate in this supremacy.

II/1. ரிரபஞ்ச சீருஷ்டி, ரிரம் சீருஷ்டி

ஆனால் அவற்றைப் பிரித்து அறிவது முற்றிலும் ஒரு மாயை அல்ல.

அது அறியாமையின் முழுமையான தவறல்ல.

ஆன்மீக அனுபவத்திற்கு இதுவும் ஏற்படுடையதே.

ஏனெனில் பரம்பொருளின் முதன்மையான இந்த அம்சங்கள் அடிப்படையான ஆன்மீக நிரணயங்கள்.

அவை இவ்வான்மிக முடிவு அல்லது ஆரம்பத்திற்கு பதிலளிக்கும் நிரணயம் செய்ய இயலாதவை.

ஜடத்தின் முடிவு அல்லது ஜட இருளின் ஆரம்ப நிலைக்கான பொதுவான நிரணயங்களுக்கு அவை பதிலளிக்கின்றன.

அவை சீருஷ்டி மற்றும் பரிணாமத்திற்கான வெளிப்பாடு.

எதிர்மறையாகத் தெரிபவை அனந்தத்தின் சுதந்திரத்தைத் தம்மில் தாங்கி நிற்கின்றன.

அது அதன் சொந்த நிரணயத்தால் எழுந்த வரையறைக்கெதிரான சுதந்திரம்.

அதை உணர்வது உள்ளுறை ஆன்மாவை விடுவிக்கும்.

அது நமக்கு விடுதலை அளித்து இச்சிறப்பான உயர்நிலைக்கு நம்மை உரியதாக்கும்.

Thus, once we pass into the experience of immutable self.

We are no longer bound and limited in the inner status.

We are not limited by the determinations and creations of Nature.

On the dynamic side, this original freedom enables the Consciousness.

It enables it to create a world of determinations without being bound.

It enables it also to withdraw from what it has created.

It enables it to re-create in a higher truth-formula.

It is on this freedom that is based the spirit's power of infinite variation.

It is an infinite variation of the truth possibilities of existence.

It has an infinite capacity to create, without tying itself to its workings.

It is not tied to any form of Necessity or system of order.

The individual being too experiences these negating absolutes.

There he can participate in that dynamic liberty.

ஆக, மாற்றமற்ற பிரம்மத்தின் அனுபவத்தில் நாம் நுழைகிறோம்.

ஒருமுறை அவ்வனுபவம் பெற்றால் நம் அகநிலையின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து நாம் விடுபடுவோம்.

இயற்கையின் படைப்புகள் மற்றும் நிர்ணயங்கள் நம்மை கட்டுப்படுத்தாது.

இயற்கையின் இயக்கத்தில் இந்த மூலமான சுதந்திரம் ஜீவியத்தை எழுப்புகிறது.

அது நிர்ணயங்களாலான உலகத்தை ஜீவியம் படைக்கவும், அதற்கு அது கட்டுப்படாமல் இருக்கவும் செய்கிறது.

தான் படைத்தத்திலிருந்து அது விலகி நிற்குமாறும் செய்கிறது.

அது உயர்ந்த சுதந்திய தத்துவத்தின் அடிப்படையில் மீண்டும் படைப்பை ஏற்படுத்தச் செய்கிறது.

இந்தச் சுதந்திரத்தை ஆன்மாவின் அனந்தமான வேறுபாடுகளின் சக்தி அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

வாழ்வின் சுதந்தியமான சாத்தியங்களுக்கான அனந்தமான வேறுபாடு அது.

அது அனந்தமான படைக்கும் திறன் கொண்டது. ஆனால் தன் படைப்பிற்கு அது கட்டுப்படாது.

அவசியத்தின் எந்த ஒரு ரூபத்தோடும் அல்லது அமைப்பின் எந்த ஒரு முறையோடும் அது பிணைக்கப்படாது.

தனித்த ஜீவனும் இந்த எதிர்மறையான முழுமைகளின் அனுபவத்தைப் பெறுகிறது.

அங்குச் சக்தி வாய்ந்த சுதந்திரத்தில் அவன் பங்கு கொள்ள முடியும்.

He can pass from one order of self-formulation to a higher order.

The mental at one stage has to move towards its supramental status.

One most liberatingly helpful experience is a total Nirvana of mentality and mental ego.

It is a passage into the silence of the Spirit.

A realisation of the pure Self must always precede a transition.

It is a transition to that mediating eminence of the consciousness.

From there a clear vision of manifested existence is commanded.

It is a vision of the ascending and descending stairs of existence.

The possession of a free power of ascent and descent becomes a spiritual prerogative.

There is an independent completeness of identity.

It is an identity with each of the primal aspects and powers.

It is not narrowing as in the mind into a sole engrossing experience.

For that would be incompatible with the unity of all aspects of existence.

அவன் சுய அமைப்பின் ஒரு முறையிலிருந்து உயர்ந்த முறைக்குச் செல்ல முடியும்.

மனம் ஒரு கட்டத்தில் சுத்திய ஜீவிய நிலையை நோக்கி நகர வேண்டியுள்ளது.

ஒரு மிக அதிகமான பயனுள்ள சுதந்திர அனுபவம் மனம் மற்றும் மனத்தின் அகந்தையிலிருந்து பெறும் விடுதலையாகும்.

அது ஆன்மாவின் மொனத்தை அடைவதாகும்.

ஒரு கட்டத்திலிருந்து அடுத்த கட்டம் செல்லும் முன் தூய ஆன்மா சித்திப்பது அவசியம்.

ஜீவியத்தின் உயர்ந்த நிலைக்குச் செல்லும் மாற்றம் அது.

அங்கிருந்து தெளிவான பார்வை கொண்ட வாழ்வின் வெளிப்பாடு கட்டளையிடப்படுகிறது.

அது வாழ்வின் ஏற்றம் மற்றும் இறக்கத்திற்கான பார்வை ஆகும்.

ஏற்றம் மற்றும் இறக்கத்திற்கான சுதந்திரமான சக்தி பெற்றிருப்பது ஒரு ஆன்மீகத் தனியுரிமை ஆகும்.

அங்குத் தனித்துவத்திற்கான சுதந்திரமான முழுமை உள்ளது.

ஒவ்வொரு முதன்மையான அம்சங்கள் மற்றும் சக்திகளுக்கும் உண்டான தனித்துவம் அது.

அது மனத்தைப் போன்று தனித்து எடுப்பும் ஒரு குறுகலான அனுபவம் அல்ல.

அப்படி இருந்தால் சிருஷ்டியின் அனைத்து அம்சங்களின் ஐக்கியத்துடனும் அது இணக்கமற்றதாக இருக்கும்.

It is a capacity inherent in consciousness in the Infinite.

That is the base and justification of the overmind cognition.

Its will is to carry each power, each possibility to its independent fullness.

But the Supermind keeps always in every status the spiritual realisation of the Unity of all.

The intimate presence of that unity is there within the completest grasp of each thing.

Each state is given its whole delight of itself, power and value.

There is thus no losing sight of the affirmative aspects.

This is so even when there is the full acceptance of the truth of the negative.

The Overmind keeps still the sense of this underlying Unity.

That is for it the secure base of the independent experience.

In Mind the knowledge of the unity of all aspects is lost on the surface.

The consciousness is plunged into engrossing, exclusive separate affirmations.

அனந்த ஜீவியத்துள் உள்ளார்ந்து உள்ள திறன் அது.

அது தெய்வீக மனத்தின் அறிவுக்கான அடிப்படை மற்றும் நியாயம் ஆகும்.

அதன் உறுதி ஒவ்வொரு சக்தியையும் ஒவ்வொரு சாத்தியத்தையும் அதன் சுதந்திரமான முழுமைக்கு எடுத்துச் செல்வது.

ஆனால் சத்திய ஜீவியம் அனைத்தும் சேர்ந்த ஐக்கியத்தின் ஆன்மீக அனுபவத்தை ஒவ்வொரு நிலையிலும் தன்னுள் கொண்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு பொருளின் முழுமையான கிரகிப்பினுள் அவ்வைக்கியத்தின் நெருக்கமான இருப்பு உள்ளது.

ஒவ்வொரு நிலைக்கும் அதன் முழுமையான ஆனந்தம், சக்தி மற்றும் தகுதி தரப்பட்டுள்ளது.

அதனால் அங்கு உடன்பாடான அம்சங்கள் பார்வையை விட்டு விலகுவது இல்லை.

எதிர்மறையின் சத்தியத்தை முழுமையாக ஏற்கும் நிலையிலும் இது சாத்தியமாகிறது.

தெய்வீக மனம் இவ்வடிப்படையான ஐக்கியத்தின் உணர்வை இன்னும் வைத்துள்ளது.

அது அதன் சுதந்திரமான அனுபவத்திற்குப் பாதுகாப்பான அஸ்திவாரம் ஆகும்.

அனைத்து அம்சங்களின் ஐக்கியத்திற்கான அறிவு மேல் மனத்தில் இழக்கப்படுகிறது.

ஜீவியம் உட்கிரகிப்பில் நுழைந்து பிரத்தியேகமாகப் பிரிந்த உறுதிப்பாட்டில் நிலைக்கிறது.

But even in the Mind's ignorance, the total reality still remains behind.

It can be recovered in the form of a profound mental intuition.

It can be recovered in the idea of an underlying truth of integral oneness.

In the spiritual mind this can develop into an ever-present experience.

Contd...

◦ ◦ ◦ ◦

ஆனால் மனத்தின் அறியாமையிலும் முழுமையான சத்தியம் பின்னால் உள்ளது.

தீர்க்கமான மனத்தின் உள்ளணர்வால் அதை மீட்க முடியும்.

பூரண ஒற்றுமையின் அடிப்படைச் சத்தியத்தின் கருத்தாக அதை திரும்பப் பெற முடியும்.

ஆன்மீக மனத்தில் இது இடைவீடாது பெறக்கூடிய அனுபவமாகும்.

தொடரும்...

◦ ◦ ◦ ◦

ஜீவிய மணி

உயர்நிலை சர்க்கார் அதிகாரி ஒருவர், வைதீக பிராமணர். சமஸ்கிருதத்தில் வல்லுநர். ஆயிரக்கணக்கான ஸ்லோகங்களை எழுதியவர். புதுவைக்குத் தன் அலுவலக வேலையாக வந்தார். ஆசிரமத்தில் அவருக்கு ஈடுபாடில்லை எனினும் வந்தார். அங்குள்ளவர்களுடைய முகத்திலுள்ள ஓளியைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டார். “மற்ற யோகங்களில் கடைசி இலட்சியமாக உள்ளதை இங்கு ஆரம்பத்திலேயே பெற்றிருக்கிறார்கள்” என்றார். ஆசிரமத்தின் சாப்பாட்டு அறையில் அன்று சாப்பிட்டார். சாப்பிட்டு விட்டு வெளியே வந்தவர், வெற்றிலைப் பாக்குப் போட நினைத்தார். “எனக்கு வயிற்றில் ஒரு சிறு கோளாறு உண்டு. சாப்பிட்டவுடன் அது தொந்தரவு செய்யும், ஆசிரம உணவை உண்டவுடன் அந்தத் தொந்தரவில்லை. கோளாறும் போய்விட்டது போலிருக்கிறது. வெற்றிலையையும், புகையிலையையும் போட இப்பொழுது மனமில்லை” என்றார்.

ஜீவிய மணி

1947-இல் சுதந்திரம் வந்த சமயத்தில் மைசூர் இந்தியாவுடன் சேருவதில் சில அரசியல் சிக்கல்கள் இருந்தன. மைசூர் மக்கள் போராட்டத்தில் இறங்கினார்கள். நாட்டில் குழப்பமான நிலை நிலவியது. மைசூர் மகாராஜா ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆலோசனைகளையும், ஆசிரியையும் பெற விரும்பினார். அவரை ஆகஸ்ட், 15-ஆம் தேதியன்று வரும்படி ஆசிரமத்திலிருந்து கழுதம் எழுதினார்கள். அதன்படியே வந்த மைசூர் மகாராஜா, அன்று தரிசன நாள் என்பதையும், தானும் மற்றவர்கள் போல் க்யூவில் போக வேண்டும் என்பதையும் அறிந்து ஏமாற்றமடைந்த செய்தி ஸ்ரீ அரவிந்தரை எட்டியது. அவர் மகாராஜாவை க்யூவில் முதலாக வரும்படிப் பணித்தார். பணிக்கப்பட்டவர் பணிவுடன் வந்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தரும் அன்னையும் அவரை ஆசீர்வாதம் செய்தனர். மன நிறைவுடன் மைசூர் சென்ற அவர், நிலைமை முழுதும் மாறி தனக்குச் சாதகமாக அமைந்ததைக் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

இம்மாதச் செய்தி

பிறர் வாழ்வில்
நாம் காண்பதனைத்தும்
நம் வாழ்வில்
நாம் காண மறுப்பதாகும்.

சாவித்ரி

Page 200: The advent for which all creation waits

அனைத்து சிருஷ்டியும் காத்திருக்கும்
விடியலுக்கு

- ❖ பிரம்ம காலத்தின் பிரம்மாண்டமான அழகு
- ❖ காலம் எனும் கதியில் கண்டெடுத்த அழகு பொக்கிஷங்கள்
- ❖ நம்பிக்கையால் செயல்படுவதாக நாம் நம்பும் பாணி
- ❖ “ஒரு நாள் அவரும் நம்போல் குரல் எழுப்புவார்
- ❖ ஒரு நாள் நம் வாழ்வை அவர் புதுப்பிப்பார்
- ❖ அமைதியின் மந்திர சூத்திரம் குரலாக எழும்
- ❖ அது வாழ்வுக்குச் சிறப்பு அளிக்க முயன்று வெல்லும்
- ❖ ஒரு நாள் அவர் பூமியில் வாழ்வினுள் எழுந்தருளுவார்
- ❖ பிரம்ம வாயிலின் இரகஸ்யத்தைக் கைவிட்டு
- ❖ அவருதவிக்கு அழுகுரலெழுப்பும் உலகினுள்
- ❖ ஆத்மாவுக்கு விடுதலையளிக்கும் சத்தியத்தைக் கொண்டு வந்து
- ❖ ஆத்மாவின் அன்றாட வாழ்வு பிறக்கும் ஆனந்தம்
- ❖ நீரும் கையின் வலிமை தரும் அன்பு
- ❖ ஒருநாள் அவரது அழகின் பயங்கரத் திரையை எழுப்புவார்
- ❖ துடிக்கும் உலக இதயத்தின்மீது ஆனந்தத்தைத் திணிப்பார்
- ❖ ஒளிமயமான ஆனந்த உடலின் இரகஸ்யம் வெளிவரும்”

- ❖ தெரியாத இலக்கை எட்ட நாம் படும்பாடு
- ❖ முயற்சிக்கு முடிவில்லை, பிறப்புக்கும் எல்லையில்லை
- ❖ வெற்றி பெற்ற வாழ்வு, பெரும் வெற்றியை நாடும்
- ❖ தோல்வி பெற்ற இறந்த வாழ்வு மீண்டும் வாழ வேண்டும்
- ❖ முடிவில்லையெனக் காணும்வரை முயற்சி தொடரும்
- ❖ வாழ்வும், மரணமும் ஏற்பட்ட காரணங்களுக்கு அனைத்தும் வேண்டும்
- ❖ அப்பொழுது மட்டும் அமைதியுண்டா?
- ❖ அங்குச் செயலே அமைதி, அமைதியே செயல்
- ❖ ஆழ்ந்த ஆண்டவன் நெஞ்சின் பேரானந்தம்
- ❖ அறியாமையை அறியாத உயர்நிலை
- ❖ அசைவு ஆண்தம், அசைவின் அலை அமைதி
- ❖ சலனமற்ற சிருஷ்டியின் சக்தியே அமைதி
- ❖ அனந்தத்தின் குழிழ் செயலெனப்படும்
- ❖ பிரம்மம் பிறப்பால் உலகை விளிக்கிறது
- ❖ திருவுருமாற்றும் சூரியன் உதித்து உலவும்
- ❖ இருள் அதன் மூல ஒளியைத் தாங்கி வரும்
- ❖ தன்னையே ரத்து செய்யும், தன்னையே பாதிக்கும் புதிர்
- ❖ மாறி சுயம்பிரகாச புதிராகும்

ஐஷைஜிஜை

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/48. அழைப்பின் முக்கியத்தைப் பூரக்கணித்து எழும் அழைப்பா இதயத்தின் அழைப்பு.

- நாம் மனத்தால் வாழ்கிறோம்.
- மனம் சிந்தனை செய்யும்.
- சிந்தனை எழாதவன் மனம் வளராதவன்.
- அது (Vital) பிராணன் அல்லது உயிர்.
- உயிரும் மனமும் உடலைக் கடந்தவை.
- கோபம் வந்தால் ஐமீன்தார் செய்வன இரண்டு. ஒன்று அறையில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடப்பது, அடுத்தது ஒரு மணிக்கியிற்றில் முடிச்சுப் போட்டு அவிழ்ப்பது. உடல் செயல்படும் காரியங்கள் அவை.
- பேச்சுத்துணை உயிர் நாடுவது. மேல் நாடுகளில் வேலை செய்யும்பொழுது பேசமாட்டார்கள். நாம் சாப்பிடும் பொழுது பேசமாட்டோம்.
- சிந்தனை செய்யும் மனம் எண்ணத்தால் நிரம்பும். அழைப்பு மனத்தில் எழுவது. அழைப்பு மனத்தைக் கடந்து இதயத்தில் எழும். இதயத்தைக் கடந்து ஆத்மாவில் எழும். மனம் முக்கியம். முக்கியத்தைக் கடப்பது மனத்தைக் கடப்பது.
- இதயம் இதமானது. தாயின் இடுப்பில் இதமாக குழந்தை இருக்கும். அழைப்பு இதயத்தில் எழுந்தால் ஜீவன் நிரம்பியது போலிருக்கும்.
- பேச்சாளர் விஷயத்தோடு பேசினால் சப் என இருக்கும். உணர்ச்சியுடன் பேசினால் இதயம் மலரும்.

- புள்ளி விவரம் மேடையில் எடுப்பாது.
உணர்ச்சியைக் கிண்டும் கிண்டல் எடுப்பும்.
 - மனித சுபாவம் மக்களாட்சிக்கு எடுப்பாது.
எது எடுப்பும்?
மன்னராட்சி எடுப்பும்.
ஏன்?
மனிதனுக்குத் தலைவன் தேவை.
சொல்லப் போனால் தலைவி தேவை.
தலைவி செய்யும் தவறு இதமானது.
தலைவி கொடுமை செய்தால் ஆதரவு பெருகும்.
பேசுவது வேறு, செயல் வேறு.
 - அநியாயம் செய்ய ஆசை எழும்.
தனக்குப் பிறர் இழைக்கும் அநியாயம் ஆழத்தைத் தொடும்.
 - கடன் வாங்கி நெருக்கடி எழுந்தால் வாழ்வு சுறுசுறுப்பாக இருக்கும்.
 - எல்லாம் கெட்டுப் போகும் நேரம் சந்தோஷம் எழும்.
 - விபத்து எனில் தவறாது சிரிப்பு வருவது ஒருவர் சுபாவம்.
 - தீவிரமான நேரம் தீட்சண்யமான நேரம்.
 - பிரபலம் இல்லையெனில் தவறு செய்து ‘பிரபலம்’ அடைய மனம் விழையும்.
பிரபலம் பிறர் பலம்.
பாராட்டு, புகழ், பிரபலம் மனம் நாடுவது.
நேரடியாக இல்லாவிட்டால் எதிரிடையாக மனம் நாடும்.
 - சண்டை மனம் நாடுவது.
வேஷமானாலும் விபாதித் தேவை.
சன்னியாசியும் ஈமக்கடனை நாடும் நேரம் உண்டு.
இடர்க் கடலில் மீராவைத் தவிக்க விட்டால் மீரா மனம் குளிரும்.
 - பிரபல ஆங்கில தினசரி முதற்பக்கத்தில் ஓரிஞ் விபத்து செய்திகளை எனிய மக்களுக்காகப் பிரசரிக்கிறது.
விபத்து வேகம் தரும் செய்தி.
பாதை தெரியுது பார் என உலகுக்குக் கூறும் அறிஞர்கள் அறியாத விஷயம் விபத்தின் சிறப்பு.
 - 543 ஏக்கர் காபி எஸ்டேட் பிரபலமாயிற்று. பிரபலம் காபிக்கோ எஸ்டேட்டுக்கோ இல்லை. அங்குள்ள இரண்டு அல்சேஷனுக்கு.
 - “ஏண்டி கண்ணனையே கட்டிக் கொள்வேன் என ஒத்தைக் காலில் நிற்கறே” எனத் தாயார் 1960-இல் மகளைக் கேட்டாள். அவனிடம் ஒரு ஸ்கூட்டர் இருக்கு என பதில் வந்தது.
ஒற்றைக் காலில் நிற்பது தீவிரம்.
ஒடிப்போகும் தம்பதிகள் ஒடுவதில்லை, நடந்துதான் போவார்கள்.
ஒடினால் உற்சாகம் வரும் ஊர் பேசும் நடைமுறை இது.
 - அன்னையும் அவர் கணவரும் பகவானைக் கண்டபொழுது புதுவை முழுவதும் பேச்சு பிரபலமாயிற்று. இரு பிரெஞ்சுக்காரர்கள் பகவானை குருவாக ஏற்றார்கள் என்பது செய்தி.
பிற நாட்டார் கண்ணையும் கருத்தையும் கவருவர்.
 - பெண் எனில் கண் விழிக்கும்.
- (தொடரும்)
- எஜிஜெஃபீ
- ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்**

சுக்கிதானந்த ஆனந்தத்தை மனிதன் அங்குப் போய்ப் பெற வேண்டும்.
வளரும் ஆனந்தம் பொருள்களில் நிறந்தரமாக வெளிப்பட்டு மனிதனை நாடுகிறது.

பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்

கர்மயோகி

140. யோகம் ரிஷைத்தால், வாழ்வு பெருவாழ்வாகும்.

- பெரிய காரியம் தோற்றால் அதுவே வாழ்வில் பெரிய வெற்றி.
- IAS பாஸாகாவிட்டால் IAS failed என்பது State Bank Agent பதவியைப் பெற்றுக் கொடுத்தது.
- அரசியலில் மந்திரி பதவி கிடைக்காத புரோபசருக்கு Vice Chancellor பதவி கிடைத்தது.
- யோகம் செய்ய வந்து யோகம் பலிக்காததால் அமெரிக்கா திரும்பியவர் தொழிலில் பெரும் வெற்றி கண்டார்.
- யோகம் உலக வாழ்வை உட்கொண்டது. பிரபஞ்ச வாழ்வையும் உட்கொண்டது. அதில் தோல்வி நம் வாழ்வில் பெரு வெற்றியாகும்.
- ஐனாதிபதி தேர்தவில் தோற்றவர் தோற்றதையே ஒரு தகுதியாகப் பெற்றவர்.
- Harlan Cleveland கென்னடி மந்திரி சபையில் Assistant Secretary-ஆக இருந்து NATO-வில் அம்பாஸிடராகி, AID ஆபீஸராக Taiwan-இல் வேலை செய்தார். Ph.D இல்லாமல் அமெரிக்காவில் புரோபஸராக முடியாது. University தலைவராவது என்பதில்லை. இவருக்கு M.A. பட்டம் உண்டு. Ph.D. இல்லை. இரு யுனிவர்சிட்டியில் President-ஆக இருந்தார். இவருடைய தகுதி Secretary பதவிக்கு இவரை சிபாரிசு செய்தார்கள், கிடைக்கவில்லை. பெரிய வேலை கிடைக்கவில்லை என்பது ஒரு தகுதி.
- நோபல் பரிசு பெற்ற ஜெர்மானியர் புத்தரை ஏற்று அந்நால்களைப் பயின்று சித்தார்த்தா என்ற கதையை எழுதினார். சித்தார்த்தா யோகம் செய்ய முடியாமல் கமலா என்ற தாசியிடம் சரண் புகுந்து ஒரு பையனைப் பெற்றார். யோகம்

முடியாததால் வியாபாரம் செய்கிறார். பெரும் இலாபம் வந்தது. கமலாவும் பிள்ளையும் வந்தனர். மீண்டும் யோகத்தை நாடுகிறார். யோகம் வாழ்வின் ரகசியங்களைச் சொல்லும். அதனால் வியாபாரம் வெல்லும். யோகம் அறியாத வாழ்க்கை இரகசியங்களே இல்லை என்பதாலும் தபஸ்வி யோகத்தை ஏற்று வாழ்வைத் துறக்கிறார். வாழ்வை யோகமாக ஏற்பது பூரண யோகம். எதிர் வீட்டில் திருடு போனால், சண்டை நடந்தால் நாம் அதற்குப் பொறுப்பு. கூட்டாளி நம்மிடம் திருடுவாரானால் பொறுப்பு நம் முடையது. Darcy எலிசபெத்துடன் நடனமாடவில்லை எனில் பூரண யோகம் அது எலிசபெத் குறை எனக் கூறும். பெம்பர்லியில் எலிசபெத்தின் மனநிறைவு டார்சியை அழைத்து வந்தது. அதனால் பிறர் செயலுக்கு நம் மன நிலை பொறுப்பு என்பதால், அது எவரும் ஏற்க முடியாத பொறுப்பு. தோல்வி வருவது இயல்பு. அதனால் அங்குத் தோல்வியே வெற்றி. தோல்வியே வெற்றி என்ற பெருநிலையில் பெற்றது யோகமாகும்.

ஓஜினேஜின்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

குழந்தையைப் போல் சமூகம் மனிதனை வளர்க்கிறது. மனிதன் சமூகத்தால் வாழ்கிறான், வளர்கிறான். தன்னம்பிக்கை பெற்றபின், தன்னையே நம்பி செயல்படுவதாக அவன் அறியும் பொழுது அவன் நம்பிக்கைகள் சமூகத்தின் நம்பிக்கைகளாகும். தனக்கே உரிய சுபாவம், தன் பிறப்போடு வந்தது என்று அவன் அறிவதும் சமூகத்தின் சுபாவம். தனக்குரியது போல் தான் பெற்றது. குழந்தையைத் தாயாரும், குழும்பழும் வளர்த்து பிறகு அவனுக்குச் சுதந்திரம் தருகிறார்கள். மனிதன் ஊரில் பிறந்து ஊரால் வளர்க்கப்பட்டாலும் பிறகு ஊரிலிருந்தும் சமூகத்தினின்றும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விருத்தை பெறுகிறான். முடிவில் பூரண விருத்தை பெற்றால் முழு மனிதனாகிறான்.

மனிதன் தனித்தவன் (private).

தனித்தன்மையைடையவன்.

தன் தனித்தன்மையை அவன் பெற்றால்,
அவன் ஊரையும், உலகையும் ஆளவான்.

எதிரிக்குச் சிறுவெற்றியானால் நமக்குப் பெரிய வெற்றி.

- செய்த காரியம் வெற்றியாகவோ, தோல்வியாகவோ முடியும்.
- கூட்டாளி எதிரியாக நினைத்து வெற்றி பெறமுயன்றால் சிறு வெற்றி பெரிய வெற்றி பெறலாம். அவனது சிறு வெற்றி, நமக்குப் பெருவெற்றி.
- கம்பெனி கூட்டாளிகளில் ஒருவர் திருடனால் அவருக்குப் பணம் வெற்றி, கூட்டாளிகளை ஏமாற்றிய சந்தோஷம். அது நாளைதவில் அவரைப் பிரித்து இனித் திருட முடியாத நிலைக்குக் கொண்டுவரும்.
- கைக்கு மெய்யாகக் கிடைக்கும் சிறுபலன், வாழ்நாள் முழுவதும் கிடைக்க வேண்டிய பெரிய பலனை அவர்கள் இழக்க வைக்கும்.
- Self-assertion, கர்வம், திமிர மனம் நிரம்பிய திருப்தி தரும்.
- அப்படிப்பட்ட ஒருவர் 100/- ரூ. சம்பாதிப்பவர். அவருக்கு 300 அல்லது 400 ரூ. இதர வருமானம் உண்டு. வேலை குமாஸ்தா. அன்பருக்கு அவர்மீது பிரியம். அன்பர் பல தொழில்களில் ஈடுபட்டவர். ஒரு தொழில் - தேங்காய் மட்டைக் கயிறு செய்வது - பெரும் இலாபம் தரும் தொழில். 1000 ரூபாய் மூலதனம் 4000 ரூபாய் இலாபம் மூன்று மாதத்தில் தரும். வருஷத்தில் 10 அல்லது 12 ஆயிரம் வருமானம் தரும் தொழில். இதனால் மட்டைக்குக் கிராக்கி. முன்பணம் கொடுத்து வாங்க வேண்டும். முன்பணம் கொடுத்தால் பணம் நஷ்டமாகும். தற்செயலாய் அன்பரிடமிருந்து இந்தச் செய்தியை அறிந்த பெரிய மனிதர் அவருக்குச் சில லட்சம் தர முடிவு செய்து, ஒரு லட்சம் எடுத்து வந்தார். குமாஸ்தாவுக்கு மட்டை கிடைக்கும். முன்பணம் தொலையாது என்ற ஊர் நிலவரம். அன்பருக்கு

இத்தொழிலை இயற்கையாகச் செய்யும் எல்லா வசதிகளும் உண்டு. முக்கியமாக அவரிடத்தில் திருடுபோகாது. அன்பர் குமாஸ்தா நண்பருக்குப் பெரும் வருமானம் தர தொழில், தொழில் நுணுக்கம், தொழிலுக்குரிய வசதி, மூலதனம் தர முடிவு செய்த பொழுது குமாஸ்தா தான் பெரியவன் என கிராக்கி செய்து குதர்க்கமாகப் பேசியிருக்கிறார். குமாஸ்தா கிராக்கியில் வெற்றி பெற்றார். பல இலட்ச வருமானத்தை இழந்தார். அன்பர் இதுபோன்ற பெரிய ஆபத்திலிருந்து தப்பினார். குமாஸ்தா ஆரம்பத்தில் கிராக்கி செய்திராமல் நடுவில் அதைச் செய்திருந்தால், வேலையில் முதல் சிக்கி பெரும் தோல்வி வந்திருக்கும்.

- ஒரு மெடிக்கல் காலேஜ் ஆரம்பிக்க ஓய்வுபெற்ற Vice Chancellor அறிவுரை வழங்கினார். Vice Chancellor வேலைக்கு வரும்போது அவர் தகுதி கருதி 1980-இல் 25,000 தருவதாகக் கூறி ஓரிரு ஆண்டுகள் கொடுத்தனர். பிறகு மார்க்கெட் நிலவரம் கருதி 25,000-த்தை 5,000/-மாக்கினார். Vice Chancellor சொன்னதால் மெடிக்கல் காலேஜ் வந்தது. பெரிய வெற்றியாயிற்று. பார்டனர் நிர்வாகத்தில் உள்ளது. 25,000/- என்று விவரம் தெரியாமல் சொல்லி விட்டோம் என 5,000/-மாக சம்பளத்தை மாற்றி 11 லட்சம் Vice Chancellor-க்கு பாக்கி. பார்டனர் மூவர். 10 ஆண்டிற்குப்பின் பிரியம் பொழுது இவருக்கு 100 கோடி இலாபம் வரும் பாக்டரியும், பார்டனருக்கு மெடிக்கல் காலேஜாம் போயிற்று. இன்று மெடிக்கல் காலேஜ் வருமானம் 1100 கோடி ரூபாய். 11 லட்சம் சிறு வெற்றி. அதன் வாழ்க்கைப்பலன் அடுத்தவருக்குப் பெருவெற்றி. அன்பருடன் எவர் போட்டியிட்டாலும் இது நடக்கும்.
- அன்னன் மகன் வாழ்வில் வெற்றி பெற்று அன்பனாகி மாதம் சில லட்சம் சம்பாதித்தார். அவருக்குச் சித்தப்பாவுக்கு 750/- பென்ஷன் வாங்கும்போது மாதம் 10,000/- தரும் மனநிலை, பணநிலை. கொஞ்சநாள் முன்பு 3000/- ரூபாயைச் சித்தப்பா கையில் கொடுத்து 500/- செலவை

செய்யச் சொன்னபொழுது, செலவு 300/- ரூபாயில் முடிந்தது. சித்தப்பா மீதியை 92/- ரூபாய் என அண்ணன் மகனிடம் கொடுத்தார். அவர் முகம் கோணாமல் பெற்றுக் கொண்டார். சிறு வெற்றி 2600/- ரூ. நஷ்டம் மாதம் 10,000/- சித்தப்பா அன்பராகியிருந்தால், அவருக்குப் பெரிய உதவி செய்யலாம். சித்தப்பாவின் வாழ்வு அண்ணன் மகன் உதவி செய்ய முடியாத நிலைக்கு வந்தது. ஒருமுறை 1000/- உதவி செய்து 87 ஏக்கர் நிலத்தை இழந்து பெற்ற அனுபவம், அன்பர் உதவி அன்பரல்லாதவருக்குப் போகாது, போனால் அன்பருக்கு பெருங்ஷ்டம் எனப் புரிய வைத்தது.

○-❖-○

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

நாம் ஆயுதம் ஏந்தி சுதந்திரம் பெறவில்லை. அகிம்கையின் பெருமையால் சுதந்திரம் பெற்றோம். போர்க்களத்தில் வெற்றி பெறவில்லை. சட்டசபை இலண்டனில் சட்டமூலமாகச் சுதந்திரத்தை அளித்தது. சுதந்திரத்தை நாம் பெற்ற பொழுது ஆசிய, ஆப்பிரிக்க நாடுகட்டும் பெற வழி செய்தோம். அகிம்கை வலுவானது. அசோகர் காலத்தில் அதன் பெருமையை அறிந்தோம். இன்றும் 30 கோடி மக்கள் ஏழ்மைக் கோட்டிற்குக் கீழுள்ளனர் என்பது உண்மை. சர்க்கார் பட்ஜெட், கம்பெனிகள் செலாவணி, 5 ஆண்டு திட்டங்கள் இலட்சத்தையும், கோடியையும் கடந்து இலட்சம் கோடியை ஏராளமான இடங்களில் கடந்ததும் உண்மை. நாட்டில் விழிப்பேற்பட்டுள்ளது. அது ஆன்மீக விழிப்பு. நாம் காண்பது சுறுசுறுப்பான வாழ்வு. பணம் பெருமளவில் பழங்கும் நிலை. மார்க்கெட் ஜீவனோடு செயல்படுகிறது. மக்களுக்குத் தன்னம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஒரு இனஜினியரிங் காலேஜ் இருந்த மாறிலத்தில் 250 இனஜினியரிங் காலேஜ்கள் உள்ளன. தெளிவான சிறப்பான மாணவர்கள் ஆரம்பத்திலேயே குறைந்தபட்சம் 20 ஆயிரம் சம்பளம் பெறுகின்றனர். அன்றைய ஜனாதிபதி சம்பளத்தைப் போல் இது இரு மடங்கு.

The Life Divine – Outline அத்தியாயங்களில் உள்ள சூட்சமம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

BOOK II & Part 2 Chapter 22

அமரத்துவம், மறுரிறப்ரின் ஆன்மீகத் தத்துவம்

நித்தியத்துவம், அமரத்துவம், மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு என்பவை உடலுக்கோ, உயிருக்கோ, மனத்திற்கோ இல்லை. அது ஆத்மாவுக்கே உண்டு. பிறவியில்லாத நிலையில் பிரம்மத்தையறிதலும், சிருஷ்டியில்லாத நிலையில் பிரம்மத்தை அறிதலும் அமரத்துவமாகும்.

Chapter 23

பரினாமத்தால் ஏழந்த மனிதன்

பயம் உள்ளவரை ஒருவன் மனிதனாக மாட்டான் என்பது அன்னை கூறியது. மனம் வளர்ந்து ஆன்மாவாகும். அதாவது மனம் என்ற லோகத்தில் ஆன்மாவாகும். அதையே ஆன்மீகப் பரினாமம் என்கிறோம். மனிதனும், பொருட்களும், நிகழ்ச்சிகளும், பூமியும், வானுலகும், சத்திய ஜீவியமும், அதைக் கடந்ததும் ஆன்மாவாலானவை. ஜட இருள் பரினாமத்தால் ஆழ்மனம் (பாதாளம்) ஆகியதால் உடல் ஏற்பட்டது. உடல் பரினாம வளர்ச்சியால் உயிராகும். வாழ்வு - உயிர் - தொடர்ந்த பரினாம வளர்ச்சியால் மனமாகும். அடுத்த கட்டத்தில் ஆன்மாவாகும்.

பரினாம வளர்ச்சியால் வெளிப்பட்ட ஆன்மா சைத்திய புருஷன். மனத்தில் இது மனத்தின் சைத்திய புருஷன்; வாழ்வில் உயிரின் சைத்திய புருஷன்; உடலில் உடலின் சைத்திய புருஷனாகும். இவை பகுதியான சைத்திய புருஷங்கள். இவை அனைத்தும் சேர்ந்தது மையமான சைத்திய புருஷன். இதயத்தின் பின்னுள்ளது. மனமும், உயிரும், உடலும் பரினாமத்தால் சைத்திய புருஷனாகி, ஆன்ம வளர்ச்சியால், அதற்கு உடல்

இடம் கொடுக்காததால் ஏற்படும் மரணம் தவிர்க்கப்பட்டு வாழும் மனிதன் பரிணாமத்தால் எழுந்த மனிதன்.

Chapter 24

ஆன்மீக மனிதன்

பரிணாமத்தால் மனிதனானவன் தன் ஆட்சியை உலகெங்கும் வியாபித்தால் அவன் ஆன்மீக மனிதனாவான். அவனால் அடுத்த ஜீவாத்மாவுக்கு ஆன்மீக உதவி செய்ய முடியும்.

Chapter 25

மூன்று திருவுருமாற்றம்

சைத்திய திருவுருமாற்றம், ஆன்மீகத் திருவுருமாற்றம், சத்திய ஜீவிய திருவுருமாற்றம் அந்த மூன்று திருவுருமாற்றங்களாகும்.

Chapter 26

சத்தியரோகணம்

ஆன்மீகத் திருவுருமாற்றம் ஜூட் இருளைத் திருவுருமாற்ற முடியாது. மேலிருந்து சத்திய ஜீவிய ஜோதி கீழேயிறங்கி வந்தால்தான் அது முடியும். அதற்கு நாம் மேல் மனத்தினின்று உயரே போக முடியாது. அப்படி முயன்றால் அது பிரம்ம பாதை. அது மோட்சத்தில் முடியும். மேலே போக உள்ளே போக வேண்டும் என்ற சூட்சும இரகஸ்யத்தைப் பகவான் 10 ஆண்டு யோக முயற்சியால் கண்டார். ரிஷிகளும் நேரடியாக மேல்மனத்திலிருந்து பிரம்மத்திற்குப் போக முடியாது. தியானம் முதிர்ந்தால் ஜூட் மனம் சூட்சும மனமாகி உள்மன வாயில் திறக்கும். உள்மனத்தில் சாட்சி புருஷன் உண்டு. அவனைக் கண்டு அதிலிருந்து எழுந்து பிரம்மத்திற்கு ஞானயோகி போகிறார்.

பூரண யோகி தியானத்தைக் கருவியாகக் கொள்ளாமல் சமர்ப்பணத்தைக் கருவியாக்குவதால், அவரும் உள்மனம் செல்கிறார். உள்மனத்தில் பூரணயோகி காண்பவை சாட்சி

புருஷனில்லை. முழுமையான புருஷன், நிர்வாணக் கதவு, சைத்திய புருஷனாகும். சாட்சி புருஷனுக்குப் பதிலாக முழுமையான புருஷனைக் கண்டு மேலே மோட்சத்தை நோக்கி எழலாம். அது உயர்ந்த மோட்ச நிலைகளைத் தரும். அல்லது நிர்வாணக் கதவை ஆர்வமாகக் கருதினால் நிர்வாணம் பெறலாம். அவற்றைத் தவிர்த்து, சைத்திய புருஷனைக் கருதி அவனைத் தொடர்ந்தால் அவன் அடிமனக் குகையில் உள்ள சைத்திய புருஷனிடம் அழைத்துச் செல்வான். அங்கிருந்து உயர்ந்தால், வழி பிரம்மப்பாதையாகாது, வழி ஆன்மீக மனமான முனி, ரிஷி, யோகி, தெய்வம், மூடி வழியாகச் சத்திய ஜீவியத்திற்கு அழைத்துப் போகும்.

Chapter 27

சத்திய ஜீவன்

சத்திய ஜீவியத்தை அடைந்த சைத்திய புருஷன் சத்திய ஜீவன். இவனுக்கு இலட்சியம் உயிர் வாழ்வதில்லை, அறிவு பெறுவதில்லை, காரிய சித்தியில்லை. இருப்பதே இவன் இலட்சியம். இவன் சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டவனில்லை. பூரண சுதந்திரம் இவன் சட்டம். இவனையடையப் பயன்படும் கருவியும் ஆன்மீகப் பலன் பெறும். இவன் வாழும் வாழ்வே தெய்வீக வாழ்வு.

Chapter 28

தெய்வீக வரம்வு

மனிதன் தன்னை மனமாக அறிவான். அவன் மனமில்லை சத்திய ஜீவியம். சத்திய ஜீவியத்தை அறிந்து அதைச் சித்திப்பதே தெய்வீக வாழ்வு. சத்திய ஜீவியம் தன்னையறியும், பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவும். செயலில் திறமையுள்ளது, சக்தியுள்ளது. இதையடையும் மார்க்கம் திருவுருமாற்றம். அதைப் பெறும் வழி சரணாகதி. அந்தத் தெய்வீக வாழ்வு எளிமையாகவோ, ஆடம்பரமாகவோ இருக்கும்.

(தொடரும்)

ஒஜிஜெஜிங்

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

உன்னைவிட அதீகத் தீற்றை, நல்ல பழக்கம் உள்ளவர்களுடன் உன்னை ஒப்பிட்டு பார், அவருக்கு அது எப்படி வந்தது என யோசனை செய். பிறந்த ஜில்லா, படிப்பு, குடும்பம், ஜாதி, தொழில் ஆகியவை எதன் மூலம் வந்தது எனக் கருது. அதே பேரஸ் உன் தீற்றை, பழக்கம் ஆகியவற்றை ஒத்திட்டு, ஆராய்ச்சி செய்வது பலன் தரும்.

பஸ்ஸாக்குச் Sub-collector வந்தார். உட்கார்ந்தவுடன் டிரைவரைப் பார்த்து, ‘வண்டியை நீங்கள் எடுக்கலாம்’ என்றார். டிரைவரை நீங்கள் என்று சொல்வது புதியது என நினைத்தால் Sub-collector திருநெல்வேலிக்காரர், அங்கு நீ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தமாட்டார்கள், அனைவரும் எவ்வரையும் நீங்கள் என்றே குறிப்பிடுவார்கள்.

அடுத்த கொல்லையில் இறைக்கும் எனஜினைப் பார்க்கப் போனார்கள். எனஜின் புதிய மெஷின் போலும், வெகு சுத்தமாகவுமிருந்தது. விசாரித்தால் பழைய எனஜின் எனத் தெரிய வந்தது. கொல்லையில் எனஜினை எப்படி இதுபோல் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள முடியும் என ஆக்சரியப்பட்டபொழுது, அருகேயிருந்தவர் ‘தேவராஜாக்குக் கல்யாணமாகவில்லை, எப்பொழுதும் இனஜினை ரிப்பேர் செய்வதும், துடைப்பதும்தான் வேலை’ என்றார். திருமணமாகாததால் குடும்பத்திற்குச் செலுத்தும் கவனத்தைத் தொழிலுக்கு இவர் செலுத்துகிறார் என்று அறிகிறோம்.

பிறர் நம்மைப் பற்றி மறைவாகப் பேசுவதை அறிய முயன்றால், நாம் பயன்படுத்தும் தவறான சொல், ஆபாசமான சொல், நம் குடும்பத்தில் மன்னிக்க முடியாத பழக்கம் வெளிவரும். அது நம் குடும்பத்திற்கே உரியதாக இருக்கும். நம்முடைய ஜாதியில் பொதுவான பழக்கமாக இருக்கும் அல்லது நம் வட்டாரத்தில் அனைவருக்கும் உள்ள பழக்கமாக இருக்கும்.

நிச்சயமாக அவை உன்னிடம் இருக்கும். அவற்றை விலக்க முனைய வேண்டும்.

மேல் நாட்டவரைக் கேட்டால், ‘இந்தியர்கள் அனைவரும் பேசும் பொழுது குறுக்கே பேசுவார்கள். சம்பந்தமில்லாத விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசிவிட்டுப் பேசு வேண்டிய விஷயத்தை மறந்து விடுவார்கள். குறித்த நேரத்தில் வரமாட்டார்கள். செய்யும் வேலையில் திறமையும் இருக்காது. வேலையை விட்டுவிட்டு வெறும் பேசுசுப் பேசுவார்கள். வீட்டைடக் குப்பையாக வைத்திருப்பார்கள். அதையும் அறிய மாட்டார்கள். பிறரை வற்புறுத்திக் காரியம் செய்வார்கள். தங்களுக்கு உரிமையில்லாததை வெட்கமில்லாமல் கேட்பார்கள். அதிகமாகப் பொய் சொல்வார்கள். அவர்களை நம்பி எந்த வேலையையும் பொதுவாக விட முடியாது. தற்பெருமையாகப் பேசுவார்கள். அதிக சத்தமாகப் பேசுவார்கள். பிறர் சொந்த விஷயங்களை - சம்பளம், சொத்து, ஜாதி, அந்தஸ்து, திருமண வாழ்வு - மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கேட்டு அரிப்பார்கள். பலர் இனாம் கேட்பார்கள்’ என்பார்கள்.

மேலே சொன்ன ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டால் கீழ்க்கண்ட செய்திகள் வெளிவரும்.

- அவர்கள் வீட்டில் எல்லோரையும் அவன், அவள் என்று சரளமாகப் பேசுவார்கள். எதிரில் மரியாதையாக நடிப்பார்கள்.
- நம் காதுபட நம்மைப் பற்றிக் குறை சொல்வார்கள்.
- நாம் அவர்கள் வீட்டினுள் நுழைந்தால், பார்த்துவிட்டுத் தோட்டத்துப் பக்கம் போவார்கள். எப்பொழுது புறப்படுகிறீர்கள் என்று கேட்பார்கள்.
- சாப்பாட்டில் வித்தியாசம் பாராட்டுவார்கள்.
- விருந்தானிகளைச் சந்தேகப்பட்டுப் பொருட்களை மறைத்து வைப்பார்கள்.

- ‘எழவு, சனியன்’ போன்ற சொற்களைப் பயன்படுத்துவார்கள்.
- மரியாதை உத்டளவிலிருப்பதும் கடினம்.
- மற்றவர்களைப் பற்றி நம்மிடம் குறை சொல்வார்கள். அதேபோல் நம்மைப் பற்றியும் பேசுவார்கள்.
- பிறந்தநாள் பரிசு கொடுத்தால் வாங்கிக் கொள்ள கிராக்கி செய்வார்கள்.
- யாரையும் தம் வீட்டிற்கு அழைப்பதில்லை.
- கைமாற்று வாங்கினால் திருப்பிக் கொடுக்கமாட்டார்கள். உதவியை நிச்சயம் செய்வதாகச் சொல்வார்கள், செய்யமாட்டார்கள்.
- வீட்டுக்கு வருபவர்களை பராமுகமாக நடத்துவார்கள்.

இதுபோன்ற குறைகளைக் கேட்டபின் நம் குடும்பத்தையும், உறவையும், நம் ஊர் மனிதர்களையும் கவனித்தால், மற்றவர் சொல்வது முழுவதும் சரி எனத் தெரியும். அத்தனையும் நம்மிடம் இருப்பதையும் காண்போம். இவற்றை விலக்க முயல்பவர்க்கு வாழ்க்கையில் வெற்றிமேல் வெற்றி நிச்சயம்.

(தொடரும்)

ஒக்ஜெஸ்ஃ

ஜீவிய மணி

காட்டை அழித்து அமெரிக்கர் நிலமாக்கினர். 400 பேர் 100 ஏக்கரைப் பண்படுத்த முயன்றால் 300 பேர் இறந்து, 100 பேர் மிஞ்சினர். இது மகத்தான பெருமுயற்சி. பெற்ற நிலத்தை தனித்துப் பயிரிட்டனர். கூட்டமாகச் செயல்படவில்லை. ஒருவரோ, ஒரு குடும்பமோ 200 ஆண்டுக்குமுன் தனியே எத்தனை ஏக்கர் பயிரிட முடியும்? பயிரைக் காப்பாற்றுவதெப்படி? அப்படி முயன்று வெற்றி பெற்றதே அமெரிக்க விவசாயம்.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

ஒரு விஷயத்தில் பல அம்சங்கள் உண்டு. ஏராளமான அம்சங்களும் உண்டு. 1980-க்குப் பின் ஆசிரமத்தில் பழைய எழுத்துகளை வெளியிட ஆரம்பித்தார்கள். எவரும் அறியாத செய்திகள் ஏராளமாக வந்தன. Record of Yoga யோகப் பத்திரிகைகள் என இரண்டு Volumes வெளியிட்டுள்ளனர். பகவான் அவற்றுள் சிலவற்றை சமஸ்கிருத சொற்களால் எழுதுகிறார். நாள், மனி, நிமிஷம் குறித்து தனக்கு ஏற்பட்ட யோகானுபவங்களை எழுதி வைத்துள்ளார். பகவானுடைய அனுபவம் எனப் படிக்கலாம். சமஸ்கிருதம் தெரியாமல் புரியாது. ஒன்றிரண்டு புரியும். திரிகால திருஷ்டி என்ற தலைப்பில் ஒரு குறிப்பு. பகவான் சாப்பாடு உள்பட யாரையும் கேட்க மாட்டார். 3:40-க்கு டை சாப்பிட நினைத்தார். சுவரில் 3:42 என இருந்தது. 3:42-க்கு வரும் என்பதைக் குறிக்கிறது என்று எழுதியுள்ளார். அதுபோன்ற வேறொரு குறிப்பில் 12:50 என்பது 12:54 வரை நடக்கவில்லை என்பதால் இவ்விஷயத்தில் திரிகால திருஷ்டி பலிக்கவில்லை என்கிறார். Record of Yoga-வில் 10 பக்கத்தில் 4 அல்லது 5 வரி புரியும். அதுவும் அவர் உள்ள நிலையில் உள்ளவர்க்கே பயன்படும். பகவான் இங்கிலாந்தில் படித்தவர். இங்கு அவர் மேஜையில் உட்கார்ந்து எழுதுவது குறைவு. நாற்காலியில் உட்கார்ந்து மடியில் ஒரு அட்டையை (Board) வைத்து எழுதுவார். பகவான் கருப்பு நிறம். வயதானால் கருப்பு அதிக கருப்பாகும். அவருக்குக் கருப்பு மாநிறமாகி, பொன்னிறமாயிற்று.

அவருடைய யோக சாதனைகட்டும், வாழ்வின் நிகழ்ச்சி-கட்டும் உள்ள தொடர்பை அறிய ஆவல் அதிகமானாலும் விஷயம் தெரியவில்லை. தெரிவது அனைத்தும் புரியவில்லை.

(தொடரும்)

ஒக்ஜெஸ்ஃ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

நம் வாழ்வு யோகத்திற்கு எதிரானது. திசை மாறுவது திருவருமாற்றம்.

**வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும்
இரகசியங்கள்**
(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகன்நாதன்

33. அறிவோ, உழைப்போ, உற்சாகமோ தனியாக சாதிக்காது.
மூன்றும் சேர்ந்து இணையும் பொழுது வெற்றி நிச்சயம்.

உழைப்பவர் உத்தமர், அறிவிற்சிறந்தவர் ஆன்றோர், உற்சாகம் புத்துணர்வு தரும். எனினும் இவை எவற்றாலும் தனித்து நின்று சாதிக்க முடியாது. இவை சேர்வது குன்று மலையாவது, இணைவது இறைவனை செயலில் வெளிப்படுத்தும். உழைப்பு உயர்ந்து உற்சாகமாக மலரும். உற்சாகம் பெறும் உறுதி அறிவு பெறும் அமைப்பு. அவை இணையும் நேரம் அகமும் புறமும் ஒன்றாகும் தருணம். வெற்றி உண்டா, இல்லையா என்பது கேள்வியில்லை.

அவை இணைவது இக் வாழ்வு சொர்க்கமாவது.

உழைப்பு உயர்ந்தது. உழைப்பவர் உத்தமர். உழைப்பால் உயர்ந்த உத்தமரை உலகம் போற்றும். மேலும் ஓர் உண்மையுண்டு. அறுநாறு அல்லது எழுநாறு ஆண்டுகளாக ஐரோப்பிய விவசாயி உழைத்தான். அவன் உழைப்பு முழுவதும் பிரபுவுக்குப் போயிற்று. உழைப்பு அவனுக்கு மிஞ்சியது. புது உலகம் வந்து உழைப்பின் பலனை அவன் உடைமையாக்கியது. உழைப்பு பிரபுக்குச் சாதித்தது, அவனுக்குச் சாதிக்கவில்லை. உரிமை வந்த பின்னரே உழைப்புப் பலன் பெற்றது. உற்சாகம் ஆனந்தம். ஆனந்தம் பெற்றவுடல் ஆடும். ஆடலும், பாடலும் உற்சாகம் வெளிப்படுவை. ஆடலும் பாடலும் ஆனந்தத்தைச் சாதிக்கும். செயலைச் சாதிக்கும் திறனவற்றிற்கில்லை. அறிவு தீட்சன்யம். அறிவு பெற்றவன் ஞானி, ரிஷி. அறிவு தவத்தைச் சாதிக்கும். பவதி பிக்ஷாந்தேஹியாக்கும். அறிவு சோறு போடாது. மூன்று நாளைக்கு மேல் அரிசியும் பெறக்கூடாது எனக் கட்டளையிடும்.

அறிவு பிராம்மணனுக்கும், உற்சாகம் சூத்திரியனுக்கும், உழைப்பு குத்திரனுக்கும் உரியது. அனைத்தும் சேர்ந்து இணைந்து மனிதன் எழுகிறான். அவன் சாதிக்காததில்லை.

உழைப்பு முற்காலம். உற்சாகம் பிற்காலம். அறிவு தற்காலம். எதிர்காலம் அவை அனைத்திற்கும் உரியது. உழைப்பவன் இன்று எனஜினீஸர், அறிவுள்ளவன் பேராசிரியர், உற்சாகமானவன் அரசியல்வாதி, நாடக மேடையில் நடிப்பவன். மனிதன் வாழ்வில் அமைதியாய் ஆனந்தமாய் வாழ்

எண்ணம் சாதிக்க வேண்டும்.

உழைப்பாளி பெறும் வெற்றி ஆனந்தம். ஆனந்தம் அறிவாக வளர்ந்து மினிர்கிறது. உழைப்பின் அனுபவம் ஆனந்தத்தின் முதிர்ச்சி. அது அனுபவம் தரும் அறிவு. அமைதியாகும் வாழ்க்கை. எனஜினீஸர் அனுபவமும் அறிவும் பெற்று முதலாளியாவது வாழ்வில் சாதனை. இளம் வயதில் உழைக்கலாம். வளரும் வயதில் ஆனந்தப்படலாம். நடு வயதில் அறிவு எழலாம். முதுமையில் அவை முழுமை பெறும்.

உழைப்பும் சாதிக்கும். அது சிறியது. உற்சாகம் சாதிக்கும், அது பெரியதல்ல. அறிவும் சாதிக்கும். அது முடிவானதல்ல. முடிவு முழுமை பெற அறிவு உழைப்பால் உற்சாகமாகச் செயல்பட வேண்டும். ஒரு கம்பெனியில் உழைப்பது தொழிலாளி. குப்பர்வைசருக்கு உற்சாகம். அறிவு மாணஜருக்கு. அனைத்தும் முதலாளியில் சேர்கிறது. பலன் தரும்.

இலட்சியவாதி அழுரவம். அவன் இளைஞன். சிறுவனாக இருக்கும்பொழுது, ஓடி ஆடி இலட்சியத்திற்காக உழைக்கிறான். பத்து வயதுக்கூட ஆணபின் உற்சாகம் பொங்கி வரும். ஓயாமல் இலட்சியத்தைப் பற்றிப் பேசுவான். நாற்பது வயதில் அது அறிவாகும். கட்டுரை எழுதுவான், புத்தகம் வெளியிடுவான். இலட்சியம் வருமானம் தருவதில்லை, தரலாம். பிரபலம் தரும். இலட்சியம் சேவை செய்ய உதவும். இலட்சியம் பலனாக வெளிவர அவை அவன் வாழ்வில் இணைய வேண்டும்.

சழகம் உழைப்பால் உருவாகிறது. குளம் வெட்டி, காடு மேடு திருத்தி, நிலம் பயிரிட்டு உழைப்பாளி சாதிக்கிறான். பின்னால் வருபவன் அவற்றை ஆண்தமாக ஆடல், பாடலால் அனுபவிக்கிறான். அறிவு வளர நாளாகும். உழைப்புக்குள்ள அர்த்தமென்ன, யாரை நம்பலாம், எப்பொழுது எந்தக் காரியம் பலிக்கும், இந்த ஊரில் கோவில் கட்டலாமா, பள்ளிக்கூடமும் கட்ட முடியாதா, பெண்கள் பெருமை பெறுவது எப்படி, சிறுவர்கள் சிறு வயதில் எதைப் பெற வேண்டும், காலத்திற்குரியது எது, ஏன் காலம் முக்கியம், இந்த ஊரில் யாரெல்லாம் இலட்சியவாதிகள், எப்பொழுது உஷாராக இருக்க வேண்டும், கவலையற்றிருக்க முடியுமா? அதற்குரிய நேரம் எது, பணம் என்றால் என்ன, எது சாதனை, ஏன் குடும்பம் அவசியம் என்று புரிவது அறிவு.

அறிவு அற்புதமரணது, அதிசயமரணது.

உற்சாகம் உயிர் ஊட்டுவது,

உழைப்பு அடிப்படையானது.

அனைத்தும் சேர்ந்து தருவது வாழ்வு.

வாழ்வு என்பது மனிதன் சாதிப்பது.

(தொடரும்)

ஒஜிஜெலை

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடார்

சிறப்பாக வேலை செய்யும் சாதகன், தன் வேலையின் சிறப்பை இன்னும் ஒருபடி உயர்த்த முயன்றால், ஒரு முனையிலுள்ள முன்னேற்றம், இன்னொரு முனையில் பின்னேற்றமாகத் தெரியும்.

பின்னேற்றமில்லாத முன்னேற்றமாக ஏற்கனவே சிறப்பாக உள்ளதை மேலும் சிறப்படையைச் செய்தால், யோகப் பலன் கிடைக்கும்.

அன்பர் அனுபவம்

S. அம்சவள்ளி, திண்ணுக்கல்

ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தருக்குச் சமர்ப்பணம்.

அன்புடையீர்,

என் பெயர் S. அம்சவள்ளி. எங்கள் ஊர் திண்ணுக்கல். எங்கள் தியான மையம் மதர் மிரா மந்திரி தியான மையம். நான் கடந்த ஐந்து வருடங்களாக எங்கள் மதர் மிரா மந்திரி தியான மையத்தில் நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் எனக்கு முடிந்த சேவையைச் செய்து வருகிறேன். ஆனால் கிடைத்த சந்தோஷமோ பல மடங்கு.

என்னுள் நிறைய அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தாலும், அன்னை நம்மை கைவிடுவதில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டும் வாயிலாக நேர்ந்த ஒரு சில நிகழ்வுகளை எடுத்துக் கூறுகிறேன்.

2015-ஆம் ஆண்டு ஐனவரி மாதம் என் கணவருக்கு உடல்நலக் குறைவு ஏற்பட்டது. பெரிய பாதிப்பாகத் தெரிந்தது. எனக்கு என்ன செய்வது என்றே தெரியாமல் அன்னை தியான மையத்திற்குச் (மிரா மந்திரி மையம்) சென்று அன்னையின் முன்பாக அமர்ந்து கொண்டேனே தவிர ஒன்றுமே அன்னையிடம் சொல்லவில்லை. எனக்கு ஒன்றுமே தெரியவில்லை. ‘அன்னையே’ என்று நினைத்து மையத்திலிருந்து எடுத்து வந்த பிரசாதப் பூவை எடுத்து என் கணவரின் கையில் கொடுத்து பாக்கெட்டில் வைத்துக் கொண்டு ஹாஸ்பிட்டல் சென்றோம். அதுவரை கண்ணைக்கூட திறக்காதவர் ஹாஸ்பிட்டல் வந்தவுடன் எழுந்து அவராகவே உள்ளே வந்தார். அங்கு இருக்கும் எல்லாரும் அவரைப் பார்த்து இவருக்கு என்ன? எதற்குக் கூட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்? என்று கேட்கும் அளவிற்கு அற்புதம் நடந்தது. உள்ளே மருத்துவரின் அறைக்குச் சென்றவுடன் அன்னை அரவிந்தரின் படம் என்னைப் பார்த்து சிரித்தது மேலும் எனக்கு இன்ப அதிர்ச்சியைத் தந்தது. அப்புறம்

மருத்துவர் நன்கு பரிசோதனை செய்துவிட்டு என்னை அழைத்து, ‘இவருக்கு ஒன்றுமில்லை, இவர் சாப்பிட்ட மாத்திரை இவருக்கு உபாதை ஏற்படுத்தி உள்ளது, இவர் நன்றாக உள்ளார்’ என்று சொன்னவுடன் அங்கு இருந்த அன்னை திருவருவப் படத்திற்கு நன்றி சொல்லிவிட்டு வந்தேன். என் அன்னையின் அருளால் என் கணவர் நலமுடன் உள்ளார். பேராபத்து வந்து விலகியது அன்னையின் அளப்பரிய அருளன்றோ?

அடுத்ததாக என் பிள்ளைகளின் படிப்பை என் விருப்பத்திற்கேற்றபடி அமைத்துக் கொடுத்தார். என் பெண்ணிற்கு நான் கேட்ட கல்லூரியிலேயே அவள் விருப்பப்படியே இடம் கிடைத்தது. இது ஒரு மிகவும் ஆச்சரியமான நிகழ்வு. நான் அந்தக் கல்லூரி வழியாகச் செல்லும்போது குறிப்பிட்டு இந்த கல்லூரியில்தான் இடம் வேண்டும் என்று அன்னையிடம் திடமாக, உறுதியாக வேண்டிக் கொண்டேன். தேர்வு முடிவும் வந்தது. எண்ணிய மார்க் வரவில்லை. இருந்தாலும் அன்னையிடம் விடாமல் வேண்டினேன். அப்பொழுது நிர்வாகமே (அந்த கல்லூரியின்) எங்களை அழைத்து அட்மிஷன் தந்தது பெரிய ஆச்சரியம். முதல் அட்மிஷனாக என் பெண்ணின் அட்மிஷன் அமைந்தது அன்னையின் முத்திரை. எவ்வளவு அற்புதம். இதை அன்னை நடத்தித் தந்தமைக்கு இன்றும் என் நன்றியை அன்னையிடம் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அடுத்ததாக என் பையன், படிப்பிலும் சரி வேலைகள் செய்வதிலும் சரி கவனக் குறைவாகவும், தாழ்வு மனப்பான்மையுடனும், கோப குணத்தோடும் இருப்பான். எப்படியோ என்னுடைய நம்பிக்கை குறைந்த பொழுதெல்லாம் எனது தியான் மைய அன்பர்கள், எனக்கு அன்னையாக என்னுடைய வேண்டுதல்களை ஊக்கப்படுத்தி வந்ததால் அவன் மேல்படிப்பு முடித்துவிட்டான். வண்டியே ஒட்டாமல் இருந்த அவனை நினைத்து கவலைப்பட்டேன். இன்று அன்னையிடம் வேண்டியது வீண் போகாமல் கார் டிரைவிங் ஸைல்சென்ஸ் எடுத்து விட்டான்.

அடுத்ததாக எங்கள் மையத்திற்கு சென்று வரும் போதெல்லாம் அன்னையிடம் பேசிக்கொண்டோன் வருவேன், போவேன். அது போல் ஒரு நாள், மதர், பக்கத்தில் உள்ள இடத்தில் எனக்கு வாடகைக்கு கிடைத்தால் நான் உங்கள் பக்கத்திலேயே வந்து விடுவேன் என்று சந்தோஷமாக மதரிடம் மனதோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அன்று மாலையே எனக்கு அந்தப் பக்கம் வீடு வாங்கும் அளவிற்குச் சூழ்நிலை உருவாகியது. பாதிக் கட்டடம் எழுப்பப்பட்ட நிலையில் ஒரு வீட்டு சொந்தக்காரர் அதை அப்படியே விற்க எண்ணியது அன்னையின் அற்புதம். அந்த வீட்டை நான் விலைக்கு வாங்கி இன்று கட்டடம் முடியும் தருவாயில் உள்ளது. அதைக் கட்டுவதில் இன்றுவரை எனக்குத் துணையாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார், என்னுடைய ஸ்ரீ அரவிந்தர் அன்னை. இது நடக்க வாய்ப்பு இல்லாத ஒரு பெரிய செயல். அதில் என்னுடைய பங்கு சிறிதளவேனும்கூட இருக்க வாய்ப்பே இல்லை. இது முழுவதுமான அன்னையின் செயல்பாடு. ‘அன்னையை ஏற்றவரை அன்னை என்றுமே கைவிடுவதில்லை’ என்று கூறி என் அன்னைக்குப் பல ஆயிரம் கோடி நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதுபோல் இன்னும் பல நூறு அதிசயங்களை அன்னை எம்மைப் போன்ற எளிய அன்பர்கள் வாழ்வில் நிகழ்த்தியபடி உள்ளார். பதிலுக்கு நாம் அன்னைக்குச் செய்யும் கைம்மாறு அசையாத நம்பிக்கை, உண்மை, மற்றும் நன்றியறிதல் மட்டுமே.

ஏஃஜிலைஸ்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

பிரம்மத்தை அறியும் மனம் மனமாகவோ, அதைக் கடந்த ஒத்தமாவாகவோ இருக்க முடியாது. பிரம்மமாகவே இருந்தால்தான் பிரம்மத்தை அறிய முடியும்.

A Challenge to Divine Wisdom இறை ஞானத்திற்கு ஒரு சவால்

N. அசோகன்

இந்தியாவும், பாகிஸ்தானும் இரு நாடுகளாக பிளவுபட்டது இறை ஞானத்திற்கு ஒரு சவாலாக உள்ளது. எப்படி பாகிஸ்தான் மீண்டும் இந்தியாவுடன் சந்தோஷமாக இணையும் என்பது நமக்கு ஒரு புரியாத புதிராகத்தான் உள்ளது. அன்னையிடம் இதுபற்றிக் கேட்டபோது அவர் விவரமாக எதையும் சொல்லவில்லை. “இறைவன் இந்தப் பிரச்சனையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்” என்று மட்டுமே அன்னை கூறினார். இஸ்ரேல் மற்றும் பாலஸ்தீனர்களுக்கிடையே உள்ள பிரச்சனை இதைவிட பெரிய பிரச்சனையாகும். ஏனென்றால், இதுவரை சொல்லப்பட்ட எல்லாவிதமான தீர்வுகளையும் இரு தரப்பினரும் நிராகரித்துள்ளனர். இஸ்ரேல் ஒரு நாடாக இருப்பதற்கே உரிமையில்லை என்று சொல்லும் பாலஸ்தீனர்களுடன் யார் என்ன பேச முடியும்? இந்தக் குறைந்தபட்ச உரிமைகூட வழங்காதபட்சத்தில், அதனாடிப்படையில் நாம் வேறு எதை உருவாக்க முடியும்.

இப்படிப்பட்ட தீவிரவாதிகள் அறிவிற்கு ஒத்துவராத மனிலையில் இருப்பதால் அறிவு நீதியான பேச்சு இவர்களுடன் எடுப்பாமல் போகிறது என்று சொல்லலாம். ஆகவே அவர்கள் போக்கிலேயே அவர்களைச் செயல்பட விட்டு அதற்குண்டான கஷ்ட, நஷ்டங்களை அனுபவித்து, பின்னர் தானாக புத்தி வரட்டும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். பாகிஸ்தான் ஒன்றுபட்ட நாடாக செயல்படவில்லை என்று வெளிநாட்டு பத்திரிகைகள் எழுத ஆரம்பித்து விட்டன. எல்லோரும் அங்கே ஒரே மத்தினராக இருந்தாலும், அம்மதும் காரணமாக இருக்க வேண்டிய ஒற்றுமை அந்நாடில் இல்லை என்றாகிறது. சோவியத் யூனியனின் படை எடுப்பு நிகழ்ந்துவிடுமோ என்று அஞ்சி France மற்றும் Germany போன்ற ஐரோப்பிய நாடுகள் இதுவரை வெளிப்படுத்தாத ஒற்றுமையை வெளிப்படுத்தி, ஐரோப்பிய யூனியனாகச் செயல்பட்டன. இத்தகைய ஒற்றுமையை 1940-ஆம் ஆண்டு அளவில்கூட நாம்

எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது. ஏனென்றால், 1939-இல்தான் ஜெர்மெனி France-ஐத் தாக்கியது. ஆனால், சோவியத் யூனியனின் மீது கொண்ட அச்சம் காரணமாக அதே ஜெர்மெனி France-டெடன் ஒன்றிணைந்து சோவியத் யூனியனாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இப்படியொரு அச்சம் பாகிஸ்தானியர்களுக்கு அந்நாட்டு மேற்கு எல்லையில் உருவாகுமானால், அப்பயத்தின் காரணமாக பாதுகாப்பை நாடி, அவர்கள் இந்தியா நோக்கி வரலாம். சோவியத் யூனியன் 1990-இல் ஆப்கானிஸ்தானை ஆதரித்தபோது இப்படி ஒரு வாய்ப்பு உருவாகியது. ஆனால், இந்தியா பக்கம் திரும்பாமல், தாலிபான் தீவிரவாதிகளையும், அமெரிக்க ஆயுதங்களையும் பலமாக வைத்துக் கொண்டு ஆப்கானிஸ்தானைத் திருப்பி தாக்கியது. சோவியத் படை விரட்டியடிக்கப்பட்டபோது, தாலிபான் தீவிரவாதிகள் அமெரிக்கர்களுடன் நட்புறவு கொண்டாடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், யாரும் எதிர்பார்க்காத வகையில் தாலிபான் தீவிரவாதிகள் அமெரிக்கர்களுக்கே எதிரியாக மாறிவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அடுத்தகட்ட நடவடிக்கைகள் எப்படி இருக்கும் என்று யூகிக்க முடியாத அளவில் உள்ளது. அதனால்தான், இறை ஞானத்திற்கே இது ஒரு சவால் என்று தோன்றுகிறது.

இப்படி முரண்டு பிடிக்கும் மானிட சமுதாயத்தை எதிர்கொள்ளும்போது, இறைவனுக்கே பொறுக்காமல், மனித இனத்தையே ஒத்துவராத வக்கிர புத்திக் கொண்ட இனமாக ஒதுக்கி வைத்து, இறைவனுக்கிணக்கமான வேறொரு இனத்தை உருவாக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. சத்திய ஜீவிய மனிதனை இறைவன் உருவாக்க முயற்சி எடுத்திருப்பதைக்கூட நாம் இந்தகண்ணேனாட்டத்தில் பார்க்கலாம்.

ஓஜிஜெஜெஃ

ஜீவிய மனி

யாரையும் நினைக்காவிட்டால், எவராலும் தொந்தரவில்லை.

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 1

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகன்நாதன்
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 6.09.2015

(1) பொய்யான தோற்றத்தை அறிவுக்கேற்றது போல் ஏற்பதை மனிதன் விவேகம் என்கிறான். விவேகம் திரைக்குப்பின் ஊருநிலி காணவல்லது. பகுத்தறிவ விவரங்களை நிர்ணயிக்கிறது. அவற்றை வேறுபடுத்திக் காண்கிறது. பகுத்தறிவ பிரிக்கிறது. விவேகம் எதிரானதை இணைக்கிறது. சுமுகமான இணைப்பு விவேகத்தின் இலட்சியம்.

தோற்றம் பொய்யென மனிதனால் அறிய முடியவில்லை. திருட்டுத் காவல்காரனின் பணிவான நடத்தை தோற்றம், பொய்யெனத் தெரிவதில்லை. விவேகம் தோற்றமென்ற திரைக்குப் பின்னுள்ள நோக்கத்தையறியும். அது நிலைமையுடன் பொய்யான பணிவை இணைத்துப் பார்க்கும். திருட்டு வெளிவரும், பிரச்சனை விலகும். வியாதி தோற்றம். தோற்றத்தை நம்புபவன் வைத்தியம் செய்கிறான். நான் அன்பன். எனக்கு வியாதி வராது. இது தோற்றம். தோற்றத்தை நம்பாமல், என் நம்பிக்கையை நம்புவேன் எனில் வியாதி சிறுநீரக்க கல், மஞ்சள் காமாலை போல் விலகும். விவேகம் நம்பிக்கையையும், பலனையும் சுமுகமாக இணைக்கும். அறிவு பிரிக்கும், பிரித்ததை முடிவாகக் கருதும். அது பிரச்சனை. விவேகம் பிரிக்காது. பிரிந்ததை சுமுகத்துள் சேர்க்கும். அது பிரச்சனையைத் தீர்க்கும். சில சமயம் பிரச்சனையை வாய்ப்பாக்கும். சர்க்கார் மனையை எடுத்துக் கொண்டு ஆர்டர் போட்டதை அறிவு முடிவாகக் கருதுகிறது. அன்பர் அன்னை தரிசனம் செய்தவர் என்பது பின்னணியில் உள்ள வாய்ப்பு. ஆர்டர் முடிவில்லை. பிரச்சனையை அன்னை தரிசனத்துடன் சுமுகமாக இணைத்தால் ஆர்டர் ரத்தாகும். பெரும் செலவு ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இரண்டுள்ளது. ஒரு செலவுக்கே வழியில்லை. அறிவு பிரச்சனையை நம்பிக்கையிலிருந்து பிரிக்கிறது. பிரித்தது முடிவு. முடிவு முடியாது எனக் கூறுகிறது. மனம் அதை ஏற்கிறது. பிரச்சனை தீர்வில்லை. ஆன்மாவுக்கு

விவேகம் உண்டு. விவேகம் பிரிக்காது. இணைக்கும், சுமுகமாக இணைக்கும். “எனக்குப் பக்தி நம்பிக்கையுண்டு.” அது விவேகத்தின் கண்ணுக்குப் புலப்படும். பிரச்சனையை நம்பிக்கையுடன் இணைத்தால் சுமுகம் எழும். புதுவாய்ப்பு எழும். இரண்டு பிரச்சனைகளும் எதிர்பாராதது போல் தீரும். அன்னையைத் தரிசித்தவர் அன்னையை மறப்பது வழக்கம். அன்னை மறப்பதில்லை. அவர் நினைவு எதிர்பாராத வாய்ப்பாக வரும். IAS Special Recruitment வருவதுண்டு. அது 40 வயது வரை உள்ளவர்க்குத்தவும். ஒரு அன்பருக்காகவும், அன்னை அவர் போன்ற அனைவருக்காகவும் சலுகை வழங்குவது அன்னையின் பிரபஞ்ச அம்சம். பஸ் ஓர் ஊருக்கு அல்லது ஒருவருக்கு மட்டும் ஓடாது. அனைவருக்கும் உண்டு. அன்னையின் செயல்கள் பிரபஞ்ச செயல்கள் (impersonal, universal). யாருக்காக வாய்ப்பு வந்ததோ அவர் அறிவைப் பயன்படுத்தினார். இருப்பது 8 இடம். 8 பேரை எடுக்கப் போகிறார்கள். 80/- ரூபாய் மாத சம்பளம். தகப்பனார் மேஸ்த்திரி என்றால் என்ன மார்க் வாங்கினாலும் எடுப்பாது. போக வேண்டாம் என முடிவு செய்தார். தான் அன்னை தரிசனம் செய்ததையும், தனக்கு General Knowledge-இல் உள்ள பெரும் திறமைகளையும் மறந்தார். மேலும் அவருடைய ஆங்கிலப் புலமையின் பெருமையையும் அவர் அறியவில்லை. பிரச்சனையை 80/- ரூபாய், மேஸ்த்திரி என நிர்ணயம் செய்தார். பிரித்துப் பகுத்தார். பிரிவினையை ஏற்றார். பரிட்சைக்குப் போகவில்லை. கல்லூரிப் பேராசிரியராக ஓய்வு பெற்றார். அவர் பகுத்தறிவவாதி. 80/- ரூபாய் ஒரு மாத சம்பளம். இருப்பது 8 இடம். பெற்றோர் நிலை வேலைக்குக் குந்தகம். அவர் பிரித்து பகுத்து நிர்ணயம் செய்தவை அறிவுக்குப் பொருத்தம். வாழ்வு அறிவால் நடத்தப்படவில்லை. அறிவு முடிவு தரும் எனில் அவர் எடுத்த முடிவு சரி. நடந்தது என்ன? அவருடன் வேலை செய்தவர் விண்ணனப்பித்தார். அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். General Knowledge-விலும் ஆங்கிலப் புலமையிலும் அவர் மிகவும் பின் தங்கியவர். இவருக்கு வந்த வாய்ப்பு அவருக்குப் போயிற்று. அன்னை கொடுத்த வாய்ப்பு என்பதற்கு அடையாளம்

எல்லாக் கட்டங்களிலும் தெரிந்தது. அவர் United Nations-க்குப் போனார். இந்திரா காந்திக்குச் செக்ரடியானார். 3 முறைகள் கவர்னரானார். ஐனாதிபதி தேர்தலுக்கு அவரை நியமிக்க விரும்பினார்கள். இது எந்த IAS ஆபிசரும் பெறாத பேறு. அன்னை கொடுத்த வாய்ப்பு என்பதன் முத்திரை. சென்னை கவர்னராக 50 ஆண்டுகள் கழித்து அவர் வந்த பொழுது அவரை சந்தித்தவர்களிடம் அன்பரைப் பற்றி விசாரித்தார். சுமுகம் வாய்ப்பால் எழுவது. நம் திறமைக்கும் வாய்ப்புக்கும் உள்ள சுமுகம் creative படைப்புத் திறனுள்ளது. அன்பர் பார்டைசை எழுதியிருந்தால் நேர்முகத் தேர்வில் மேஸ்த்திரி மகனாக இருந்தும் இவ்வளவு உயரம் அறிவு வளர்ந்ததைப் பாராட்டி, அவர் ஆங்கிலப் புலமையைக் கண்டு வியந்து தேர்ந்தெடுத்திருப்பார்கள். நாட்டின் ஐனாதிபதியாகியிருப்பார். இது ஆன்மாவின் விவேகம் அறிவது. அன்பர் வாழ்வில் உள்ள வாய்ப்பை அன்பரால் அறிய முடிவதில்லை. சந்தர்ப்பத்தால் சேவை செய்ய வேண்டியிருக்கும். அது அவர் குதர்க்க புத்தியைத் தாண்டி தரிசனத்திற்கு அழைக்கும். அவர் போற்றும் அபரிமிதமான செல்வம் தரும். மனிதன் குறையுடையவன். அவன் அறிவு குறையை அறியும். அதையே முடிவாகக் கருதும். தன் நிறைவை மனிதன் அறிவுதில்லை. இல்லாத பெருமையை அறிவான். அது நிறைவில்லை. தனக்குத் தொந்தரவு விலக ஒருவரை அன்னையிடம் அறிமுகப்படுத்துவதுண்டு. அது எவ்வளவு பெரிய சேவை. அதன் பலன் என்ன என்பதையும் மனிதன் அறிய முடிவதில்லை. தன் பக்தி பிறருக்குப் பலிப்பதைக் கண்டும் நம்பிக்கை எழுவதில்லை. அருகாமையிலிருந்தும் நம்பிக்கை எழுவதில்லை. இதெல்லாம் செய்வது பகுத்தறிவு.

(தொடரும்)

ஒஜைகேஜிங்

ஜீவிய மணி

பெண்ணின் வாய்டங்குவது உலகம் வன்முறையை
இழந்து நாகரீகமாவது.

அன்னை இலக்கியம்

சாவித்ரி

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

இல. சுந்தரி

கண்ணைத் திறந்தாலும், மூடினாலும் ஹரியின் இனிய நினைவே, வடிவமே அவனை நிறைத்துக் கொள்கிறது. இருந்தாலும் உறுதியுடன் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெறுவதையே குறிக்கோளாய்க் கொள்கிறாள். சிறப்பு வகுப்பில் ஹரியின் முகத்தைப் பார்ப்பதைத் தவிர்க்கிறாள். ஹரிக்குச் சற்று கவலையாயிற்று. இருப்பினும் தன் பணியைச் சிறப்பாகச் செய்து நாடு திரும்ப தயாரானான். அவன் வகுப்பால் பயனும் மன்னிறைவும் கொண்ட மாணவர்கள் அவனுக்கு விருந்துபசாரம் செய்து பிரியா விடை பெற்றனர். நாளை முதல் ஸ்டடி ஹாலிடேஸ் (study holidays) தொடங்குவதால் இனிக் கல்லூரி வரத் தேவையில்லை. சாவித்ரி பேராசிரியரிடம் விடைபெற அவர் தனி அறைக்குச் சென்றபோது ஹரியும் உடனிருந்தான். தான் வகுப்பில் பாராமுகம் காட்டியது அவனை வருத்தியிருக்கும் என்பதை அவன் அறிவாள்.

‘சார்! நாளை முதல் விடுமுறையானதால் உங்களிடம் ஆசி பெற வந்தேன்’ என்றாள் சாவித்ரி.

‘எப்போதும் என் மாணவச் செல்வங்களுக்கு என் நல்லாசி உண்டு. மேலும், நீ வகுப்பில் முதலாமிடம் பெறும் மாணவி. உன் விருப்பம்போல் நீ முதல் வகுப்பில் தேற என் ஆசிகள். நீ தேர்ச்சி பெற்று மேலே படிப்பைத் தொடர்வது உனக்குச் சிறப்பு வகுப்பெடுத்த ஹரிக்கு நீ செலுத்தும் நன்றி’ என்றார். ‘நிச்சயம் செய்வேன் சார்’ என்று ஹரியைப் பார்த்தாள். அவள் புன்னகை அவனுக்கு மகிழ்வள்ளித்தது.

‘சாவித்ரி படிப்பில் கவனம் செலுத்து. நீ வெற்றி வாகை சூடும் போது நல்ல பரிசு உனக்குக் காத்திருக்கிறது’ என்று ஹரியைப் பார்த்தார். உன் பாட்டியார் மூலம் முறையாகத்தான் என்றார்.

மனம் கொள்ளா மகிழ்வோடு விடை பெற்றாள். தேர்வு முடிந்து முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சியும் பெற்று விட்டாள். எனவே, பாட்டி மேலே படிக்க அனுமதி கொடுத்து விட்டாள். ஆனால் தான் வரன் பார்க்கும் படலத்தை ஆரம்பித்து நல்ல வரன் அமையும் போது கல்யாணத்திற்கு உடன்படும் போது படிப்பைக் காட்டி மறுப்பு சொல்லக் கூடாது என்று அவளிடம் வாக்கு வாங்கிக் கொண்டாள் வைதேகி. மேலும் அஞ்சல் வழிக் கல்விக்குத்தான் அனுமதியளித்தாள். படிப்பைத் தொடங்கி விட்டாள் சாவித்ரி. பாட்டி வரன் பார்ப்பதில் ஈடுபட்டாள். இதற்கிடையில் மீனா மாமியார் எது சொன்னாலும் பொறுத்துக் கொண்டு, சாவித்ரியிடம் அவள் பாட்டி காட்டும் அன்பை நினைத்தும், கணவன் தன்னிடம் காட்டும் மாறாத அன்பை நினைத்தும், பார்வதி கூறிய சாவித்ரி வரிகளை தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டும் இருந்தாள். பார்வதி காட்டிய ஆதரவு, பரிவு யாவும் மறக்க முடியாமல் அவளைக் காண ஆவல் எழ மாமியாருக்குத் தெரியாமல் பீரோவில் மறைத்து வைத்திருக்கும் போட்டோவை அடிக்கடி ரகசியமாய்ப் பார்த்துக் கண்கலங்குவாள்.

சாவித்ரி இப்போது வளர்ந்துவிட்டதால் அம்மாவின் இந்தச் செயலை பலமுறை கண்டு அம்மாவின்மீது இரக்கம் எழுகிறது. பாட்டி அம்மாவை அன்புடன் நடத்தவில்லை என்பதை உணர்ந்திருந்தாள்.

இம்முறை இரகசியமாய் அம்மா பீரோவிலிருந்து அந்தப் போட்டோவை எடுத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது அருகில் வந்தாள். மீனா கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள். ‘அம்மா!’ என்று பரிவுடன் அழைக்கிறாள். மீனா சாவித்ரியைப் பார்த்து சிரிக்க முயற்சி செய்கிறாள். அம்மாவுக்கு ஏதோ மன வருத்தம் என்று சாவித்ரிக்குப் புரிகிறது.

அம்மாவை ஆதரவாக அணைத்துக் கொண்டு ‘அம்மா! நீ எதையோ நினைத்துக் கண்கலங்குவதை நான் பலமுறை பார்த்திருக்கிறேன். நான் இப்போது ஓரளவு விபரம் தெரிந்த பெண்தாள். பாட்டி அடிக்கடி காதல் திருமணம் செய்ததைக் குத்திக் காட்டி பேசுவதைக் கேட்கிறேன். ஆனால் உன்

திருமணம் பற்றி எனக்கு எதுவும் தெரியவில்லை. என்னை உன் நலம் விரும்பும் தோழியாக எண்ணி உன் வேதனையை என்னுடன் பகிர்ந்து கொள். நான் உன் துன்பம் போக்குகிறேன்’ என்றாள். எத்தனை இதமாக இருந்தது. கண்ணீர் வர ஆரம்பித்தது மீனாவிற்கு. பயந்த வண்ணம் யாராவது வருகிறார்களா என்று எழுந்து போய்ப் பார்க்கிறாள். சாவித்ரிக்குப் புரிந்தது.

‘அம்மா! பயப்படாதே. பாட்டி அப்பாவை அழைத்துக் கொண்டு சோதிடரைப் பார்க்கப் போயிருக்கிறார். கோயில் குளமெல்லாம் போய் இரவுதான் வருவார்கள். பாட்டி இல்லை என்பதால்தான் நான் உண்ணிடம் பேச வந்தேன். எதுவானாலும் மனம் திறந்து பேசு. பாரம் குறையும்’ என்றாள்.

‘நான் அநாதை ஆஸ்ரமத்தில் வளர்ந்தவள். பொதுநல் சேவை காரணமாக உன் அப்பா அங்கு அடிக்கடி வருவார். என்னிடம் அன்பு கொண்டு எனக்கு ஆதரவு தருவதாய் முறைப்படி அழைத்து வந்தார். முன்பே என்னைப் பற்றி உன் பாட்டியாரிடம் கூறிய போதெல்லாம் அவர் மறுத்ததை மீறி என்னை அழைத்து வந்தார். என்னைக் கொண்டு ஆஸ்ரமத்திலேயே விட்டு விடும்படி பாட்டி கூறவே, பிடிவாதமாக என்னைப் பதிவுத் திருமணம் செய்து அழைத்து வந்தார் உன் அப்பா. தன் பேச்சை மீறியதால் கோபத்துடன் எங்களை வெளியே போகச் சொல்லிவிட்டார் உன் பாட்டி. நான் மிகவும் கலங்கினேன். ஆனால் உன் அப்பா என்னைக் கைவிடவில்லை. சென்னைக்கு அழைத்துப் போய் தாம் அறிந்திருந்த சிவராமனிடம் அடைக்கலம் கேட்டார். அவரும் அவர் மனைவியும், உறவோ நட்போ இல்லாத எங்களை அந்த அளவு ஏற்று ஆதரிப்பார்கள் என்று நான் கனவிலும் நினைக்கவில்லை.’

‘வேலை கேட்டுத்தான் போனோம். சிவராமன் சார் அவர் கம்பெனியில் உன் அப்பாவிற்கு வேலை கொடுத்தார். நான் வீட்டு வேலைக்குத்தான் சேர்ந்தேன். ஆனால் ஒருபோதும் அவர்கள் என்னை வேலை கேட்டு வந்தவளாக நினைத்ததுகூட இல்லை. பார்வதியை அக்கா என்றுதான் அழைப்பேன். என் மீது பாச மழை பொழிந்தது மட்டுமன்று, உன்னை நான்

கருவற்றபோது அக்காதான் மிகவும் மகிழ்ந்து கொண்டாடினார். அந்த அன்பிற்கும் அரவணைப்பிற்கும் நான் எப்படிக் கைம்மாறு செய்யப் போகிறேனோ. உனக்குச் சாவித்ரி எனப் பெயரிட்டதும் பார்வதி அக்காதான்.

அந்தப் பெயரை என் பாட்டி எப்படி ஏற்றுக் கொண்டார்.

மகாபாரதத்தில் வரும் சாவித்ரியின் பெயர் என்று எண்ணி ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார்.

அப்படியென்றால் இன்னொரு சாவித்ரி யார்? பூர் அரவிந்தர் என்ற பரம்பொருளின் அவதாரம், சாவித்ரி என்றொரு காவியம் படைத்துள்ளது. வேதம் உதித்த இடத்தை விட நான்கு நிலை மேல் நிலையில் உதித்த காவியம் அது என்று பார்வதி அக்கா சொல்வார்கள். மகாபாரதத்தில் வரும் சாவித்ரி யமனை வென்றவள். பூர் அரவிந்தரின் சாவித்ரியோ யமன் என்னும் இருளை ஒளியாக மாற்றியவள் என்பார். அந்நாலின் ஒவ்வொரு வரியும் மந்திர மொழி என்பார். நான் அங்குச் சென்ற முதல் நாளில் அவர் என்னிடம் சாவித்ரி என்ற புத்தகத்தை என் கையில் கொடுத்து தினமும் அதைப் படிக்க வேண்டும் என்பார். மிகப் பெரும் ஆபத்து ஒன்றிலிருந்து அந்த மந்திர மொழிதான் அதிசயமான முறையில் என்னைக் காப்பாற்றியது.’

‘என்ன ஆபத்தம்மா? என்ன நடந்தது?’

‘பகல் முழுதும் அவர்கள் வீட்டில் இருப்பேன். இரவில் நாங்கள் தனியே இருக்க அவர்கள் சிறிய வீடொன்றையும் எங்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். ஒரு பகல் அதைச் சுத்தம் செய்யப் போனேன். அப்போது உன்னை வயிற்றில் சுமந்ததால் என்னை அனுப்ப பார்வதி அக்காவிற்கு விருப்பமேயில்லை. நான்தான் பிடிவாதமாய்ப் போய் வருகிறேன் என்றேன். சுத்தம் செய்து கிளம்பும் போது தவறான ஒருவன், அக்கா என்னை அழைத்து வரச் சொல்லிக் கார் அனுப்பியதாகக் கூறி காரில் ஏற்றிக் கொண்டான். சிறிது தூரம் சென்ற பிறகுதான் அது உண்மையில்லை, அவன் என்னைக் கடத்துகிறான் என்ற உண்மை அவன் பேச்சில் தெரிய வந்தது. ஐஞ்ஞடமாட்டமில்லாத அந்த வழியில் மிகவும் பயந்தேன். அதே நேரம் அக்கா வீட்டில்

என் நலம் கருதி ‘சாவித்ரி’ வாசித்திருக்கிறார். அவர்கள் கூறிய அறிவுரைப்படி நானும் சாவித்ரி வரியை உள்ளே ஓயாது உச்சரிக்கத் தொடங்கினேன். திடீரென கார் நின்று விட்டது. அவன் இறங்கி பானெட்டைச் சோதித்துக் கொண்டிருந்த நேரம் சுற்றும் எதிர்பாராமல் அருகில் ஒரு கார் வந்து நின்றது. அதிலிருந்தவர் இறங்கி வந்து உதவி தேவையா என்று கேட்ட போது, அவர் சிவராமன் கார் என்று கண்டேன். கையிலிருந்த வீட்டுச் சாவியால் கண்ணாடியை உடைத்து ‘கார்’ என்று கத்தினேன். கடத்தியவன் ஒட ஆரம்பித்தான். சார் நிலைமை புரிந்து டிரைவரிடம் அவனைப் பிடித்து போலீஸில் ஒப்படைக்கச் சொல்லிவிட்டு என்னை வீட்டிற்கு அழைத்துப் போனார். அப்போது அக்கா என்மீது காட்டிய பரிவு வார்த்தைகளால் வருணிக்க இயலாது.’

அப்போது நான் கருவற்றிருந்தேன். பிறக்கும் முன்பே உனக்குச் சாவித்ரி என்று பெயரிட்டு உன் வரவிற்குக் காத்திருந்தார். அப்போதெல்லாம் எனக்குக் கால்கூட பிடித்துவிடுவார். அவர் உன்னைக் கொஞ்சி மகிழ்வது கண் கொள்ளாக் காட்சி. இந்தச் சின்னஞ்சிறு கொலுசு அவர் உனக்கு அணிவித்து மகிழ்ந்தது. நீ நடக்கும் போதும் ஒடும் போதும் அதன் ஒலி தரும் இனபத்தில் பசி தாகம் மறந்து உன்னைக் கொஞ்சுவார். இதையெல்லாம் கேள்விப்பட்ட உன் பாட்டி உன்னை அழைத்துக் கொண்டு இங்கு வரவேண்டும் என சொல்லியனுப்பினார். உன் அப்பாவிற்கு விருப்பமில்லை. ஆனால் பார்வதி அக்காதான் நீ பாட்டியின் உரிமை. உன்னை அவரிடமிருந்து பிரிப்பது தவறு என்று எடுத்துக் கூறி நம்மை அனுப்பிவைத்தார். அக்காவின் போட்டோ ஒன்று கேட்டேன். உடனே நானும் அக்காவும் உன்னுடன் சேர்ந்திருப்பது போல் ஒரு போட்டோ எடுக்க வைத்துக் கொடுத்தார். உன் பாட்டி அதைக் கண்டால் கோபப்படுவார் என்று உன் அப்பாதான் அதை மறைத்து வைத்துக் கொள்ளாக் சொன்னார். அதைதான் யாரும் அறியாமல் எடுத்துப் பார்த்துக் கலங்குகிறேன்.

“காட்டு” என்று அந்தப் போட்டோவை வாங்கிப் பார்க்கிறான் சாவித்ரி. இவர்தாம் அந்த அன்பு தெய்வமா? நான் இதில்

எவ்வளவு கொழுகொழுவென்றிருக்கிறேன். நன்றிக்குரிய இவரை நடு ஹாவில் வைத்துக் கொண்டாடாமல் மறைத்து வைத்திருக்கிறாயே.

‘அதுதான் உன் பாட்டிக்குக் கோபம் வரும் என்றேனே.’

‘கவலைப்படாதே அம்மா. பாட்டி உன்னைத்தான் கடிந்து கொள்வார். என்னிடம் மிக இதமாகத்தான் நடந்து கொள்வார். எனக்கு அடுத்த வாரம் சென்னையில் காண்டாக்ட் செமினார் இருக்கிறது. நான் இவர்களைக் கண்டு நன்றியுடன் நடந்து வருகிறேன். மகிழ்ச்சியாயிரு’ என்றாள் சாவித்ரி. மீனாவுக்குப் பெரிய மகிழ்ச்சி.

‘உன்னைப் பார்த்தால் அக்கா விடவே மாட்டார்கள். உன் மீது அத்தனை அன்பு. இப்போது எப்படியிருக்கிறார்களோ?’

அந்த நாளும் வந்தது. ‘அப்பா நானை மறுநாள் முதல் எனக்கு மூன்று நாள்கள் காண்டாக்ட் செமினார். நீங்கள்தான் என்னை அழைத்துப் போக வேண்டும்.’

‘நீ படித்த பெண். உனக்கென்ன பயம்? பயம் இல்லையப்பா. நான் தனியே போனால் பாட்டிதான் பயப்படுவார். அவர் மனம் கஷ்டப்படக்கூடாது என்றுதான் உங்களைக் கூப்பிடுகிறேன்.’

‘இதைக் கேட்ட வைதேகி மகிழ்ந்து, வாசு குழந்தை என்னைப் பற்றித் தெரிந்து சொல்கிறாள். நீயே அழைச்சிட்டுப் போவதுதான் சரி’ என்று அனுமதி கொடுத்தாள்.

‘என்னம்மா. இந்தக் காலத்தில் பெண்கள் தனியே வெளிநாடே போய்ப் படிக்கிறார்கள். வெளிநாட்டில் வேலை பார்க்கிறார்கள். இங்கேயிருக்கும் சென்னைக்குப் போய்வர பயப்படுகிறீர்கள்’ என்றான் வாசு.

‘தனியே போய் வரும்போது காதல் கீதல் என்று எவனையாவது அழைத்து வந்தால் நான் சும்மா இருக்க மாட்டேன். அந்தக் கதை உன்னோடு முடிந்து விட்டது. அவனுக்கு நான் நல்லதாக வரன் தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதுவரைதான் படிப்பெல்லாம்’ என்றாள் கடுமையாக வைதேகி.

‘கவலைப்படாதே பாட்டி. நீதான் எனக்கு வரன் பார்க்க வேண்டும். நீ பார்க்கும் மாப்பிள்ளைதான் எனக்கு வேண்டும்’ என்றாள் சாவித்ரி.

‘நீ என் ராஜாத்தி என்று பேத்தியை அணைத்துக் கொண்டாள்.’

அம்மா கூறிய விபரங்களிலிருந்து அவள் பாட்டியின் மனநிலை, குணநிலை, அறிந்திருந்தாள்.

வாசுவும் சாவித்ரியும் சென்னை சென்றனர். ‘அப்பா! எனக்குப் பார்வதி அம்மாவையும் சிவராமன் சாரையும் பார்க்க ஆவலாயுள்ளது’ என்றாள் சாவித்ரி. ‘அம்மா நடந்ததெல்லாம் உனக்குச் சொன்னாளா?’

‘ஆமாம் அப்பா. அதையெல்லாம் கேட்டதிலிருந்து எனக்கு அவர்கள் நினைவாகவேயுள்ளது.’

‘ஆமாம் அம்மா. நாம் மிகவும் நன்றிக் கடன்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் மனிதர்களே அல்லர். தெய்வப் பிறவிகள்.’

வாசுவுக்கும் அவர்களைக் காண பெரு விருப்பம்தான். சாவித்ரி கருவிலிருந்த போதும், பிறந்த பிறகும் எப்படியெல்லாம் அன்பு காட்டினார்கள். சாவித்ரியை அவர்கள் பார்க்க வேண்டும் என்று எண்ணியதால் அழைத்துச் சென்றான். கதவின் வெளியே நின்றபடி ‘சார்’ என்று குரல் கொடுத்தான். இந்த இருபதாண்டு பிரிவில் அவர் சற்றுத் தளர்ந்து போயிருந்தார்.

‘யார்? வாசுவா? வா வா’ என்ற அன்பான அழைப்புடன், அருகில் சல்வார் கமீஸ் அணிந்து நீண்ட இரட்டை சடையுடன் பிரகாசமான முகத்தில் புன்னகை மலர் நிற்கும் சாவித்ரியைப் பிரமிப்புடன் பார்த்து ‘எங்கள் சாவித்ரியா?’ என்கிறார்.

உடனே அவள் ‘ஆமாம் பெரியப்பா’ என்று நமஸ்கரிக்கிறாள்.

‘மீனாவைப் போலவே குணம் என்று கூறி நன்றாயிரம்மா’ என்று ஆசிர்வதிக்கிறார். சாவித்ரி துடிப்பான பெண். ‘பெரியம்மா எங்கே பெரியப்பா,’ என்கிறாள்.

அவள் இந்த வீட்டை விட்டுப் போகும்போது சிறு குழந்தை. தங்கள் நினைவுகூட இருக்க முடியாது. பெரியம்மா, பெரியப்பா

என்று அன்புடன் உரிமையுடன் அவள் சொல்வது தேனாய் இனிக்கிறது.

‘இரண்டு நாட்களாய் அவளுக்கு உடல் நலமில்லை படுத்திருக்கிறாள். வா உன்னைப் பார்த்தால் எழுந்து விடுவாள் என்று கூறிய வண்ணம் லேசாக மூடியிருந்த கதவை மெல்லத் திறந்து பார்வதி இங்கு உன்னைப் பார்க்க யாரோ வந்திருக்கிறார்கள்’ என்கிறார்.

‘நானொன்றும் யாரோயில்லை பெரியம்மா உங்கள் சாவித்ரி வந்திருக்கிறேன்’ என்று அருகில் சென்று கையைப் பிடித்துக் கொள்கிறாள்.

‘சாவித்ரி கண்ணே வந்து விட்டாயா? பெரியம்மாவை மறக்கவில்லையே’ என்று முகம் மலர்கிறாள்.

‘எப்படியிருக்கிறாய்? எப்படி வந்தாய்?’

‘உங்கள் அன்பாலும், ஆசியாலும் நான் மிக நன்றாகவே இருக்கிறேன் பெரியம்மா. இப்போது அப்பாவுடன் வந்தேன் பெரியம்மா’.

இவள் பெரியம்மா, பெரியம்மா என்று சொல்லச் சொல்ல பார்வதிக்கு உற்சாகம் பெருகி தெழுப்பு ஏறுவதாய் உணர்கிறாள்.

‘அம்மா வரவில்லையா?’

‘இல்லை பெரியம்மா எனக்கு 3 நாட்கள் காண்டாக்ட் செமினார் சென்னையில். அதைச் சாக்கிட்டு வந்துவிட்டேன்’.

‘எப்போது கிளாஸ்?’

‘கிளாசாவது ஒன்றாவது? உங்களுடன்தான் எனக்கு காண்டாக்ட் செமினார்’ என்று கூறிச் சிரித்த போது அந்த அழகில் பார்வதி மேலும் தெழுபாய் உணர்கிறாள்.

‘அதுசரி பெரியம்மா இப்போது என்ன சாப்பிடக் கொண்டு வரட்டும்?’

‘வந்தபெண் உன்னிடம் நான் கேட்க வேண்டியதை நீ என்னிடம் கேட்கிறாயா? என்று பரிவுடன் அவள் கையைப் பிடித்துக் கொள்கிறாள்.’

‘நமக்குள் பார்மாலிட்டி (formality) எதுக்குப் பெரிம்மா? முதலில் நீங்கள் உடல் தேறி எழுந்து விட்டால் போதும். அது வேண்டும், இது வேண்டும் என்று படுத்தி எடுத்து விடமாட்டேனா. பெரியம்மா நீங்கள் எனக்கு அணிவித்து மகிழ்ந்த கொலுகு பார்த்தீர்களா சின்னதாகிவிட்டது’ என்று அந்தச் சிறிய கொலுசை handbag-லிருந்து எடுத்துக் காட்டுகிறாள்.

சிறு குழந்தையாயிருந்த போது இந்தக் கொலுகு அவள் பாதங்களை அலங்கரித்துப் பெருமை பெற்றது. அவள் தவழ்ந்த போது எழுந்த ஒலி. சுவரையும் நாற்காலியையும் பற்றிக் கொண்டு அவள் எழுந்து நிற்க முயற்சி செய்து விழுந்து விழுந்து எழுந்த போதும் எழுந்த ஒலி எவ்வளவு மகிழ்வளித்தது. அந்த மனக்காட்சி கண்ணில் தோன்றி மகிழ்விக்கிறது. ஆனந்தக் கண்ணீர் வருகிறது.

‘சாரி பெரியம்மா. நீங்கள் கண்கலங்கக் கூடாது. நீங்கள் விரைவில் குணமாக வேண்டும். நாமிருவரும் போய்ப் புது கொலுகு வாங்க வேண்டும். பார்வதி சிரிக்கிறாள். இருங்கள் இதோ வந்து விடுகிறேன்’ என்று கூறி, உள்ளே போய்த் தான் வாங்கி வந்த பழங்களில் ஐஞ்சல் போட்டுக் கொண்டு வந்து பார்வதியை மெல்ல உட்கார வைத்துத் தன்மீது சார்த்தியவாறு வாயில் கிளாஸை மென்மையாக வைத்து சாய்த்து ஐஞ்சலைப் பருக வைத்தாள்.

‘இப்படித்தானே நான் மீனாவின் வயிற்றில் இருந்த போது எனக்கு உயிரிருட்டினீர்’ என்று சிரித்தவாறு கூறுகிறாள். மீனா அப்போது நடந்தவற்றையெல்லாம் இவளிடம் கூறியிருக்கிறாள் என்று பார்வதி புரிந்து கொண்டாள்.

‘அப்பா நீங்கள் பெரியப்பாவுடன் பாக்டரிக்குப் போய்ப் பார்ப்பதானால் பார்த்துவிட்டு வாருங்கள். நான் பெரியம்மாவைத் தேற்றி எழுந்திருக்க வைத்த பிறகுதான் எல்லாம்.’

இவள் மருத்துவமனையில் பிறந்தபோது பார்வதியம்மாள் மீனாவிடம் காட்டிய பரிவை நினைத்தான் வாசு. என்ன கைம்மாறு செய்வோம் என்று தவித்தது இப்போது தன் மகள் மூலம் நிறைவேறுவது அவனுக்கு மகிழ்வளித்தது. ‘அவர்களை

ஓய்வெடுக்க விடாமல் தொல்லை செய்யாமல் பார்த்துக் கொள்' என்றான் வாசு.

'இந்த அன்புத் தொல்லை எனக்குத் தேவை வாசு. நான் எழுந்து விடுவேன் விரைவில். இவள் பேச்சு எனக்குத் தெம்பாயிருக்கிறது' என்கிறாள் பார்வதி.

புதிய சமையல்கார அம்மா இவர்கள் அன்பைக் கண்டு ரசிக்கிறாள். மூன்றே நாட்களில் உடல் நலமாகி உற்சாகமாகி விட்டாள் பார்வதி. சாவித்ரியின் அன்பு, ஆதரவு, குறும்பு, கொஞ்சல் யாவும் பார்வதிக்குப் புதுப்பிறப்பானது. மூன்றாம் நாள் இருவரும் கடைக்குச் சென்று அவள் கால் அளவிற்குப் புதிய வெள்ளிக் கொலுசு அவளுக்குப் பிடித்தது போல் வாங்கி வந்தனர். வீடே கலகலப்பானது. வாசுவிற்குத் தன் பக்க நன்றியைச் சிறிதாவது செலுத்த முடிந்ததே என்ற மகிழ்வு.

ஊருக்குப் புறப்படும் நேரம் வந்தது. சாவித்ரியின் நீண்ட கூந்தலை அழகாக வாரிப் பின்னலிடுகிறாள். உணவு தயாரித்து ஊட்டி விடுகிறாள். பெரிம்மா என்று அவள் உள்ளங்கையில் முத்தமிட்டுச் சிரிக்கிறாள் சாவித்ரி.

'மீண்டும் எப்போது வருவாய்?'

'நான் வரமாட்டேன்.'

'என்ன சொல்கிறாய்?'

'உங்களை வரவழைப்பேன்.'

'உங்கள் பாட்டிக்கு என்னைப் பிடிக்காது சாவித்ரி. உன் பெற்றோரை நான் ஆதரித்தேன் என்று அவருக்கு என் மீது கோபம்.'

'தெரியும் பெரிம்மா. பினக்குகளைத் தீர்ப்பவள்தானே உங்கள் சாவித்ரி.'

பாட்டியைப் பெரியம்மாவுடன் சுமுகம் கொள்ளச் செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய்து விட்டாள். பெரியம்மா மீதுள்ள தவறான கருத்தைத் தகர்த்து விட்டால் தானே பாட்டி மாறிவிடுவார் என்று அவளுக்குத் தெரியும்.

'நீ என்ன சொல்கிறாய் சாவித்ரி.'

'பொறுத்திருந்து பாருங்கள் பெரிம்மா. நீங்கள் மீனாவின் மீது பொழிந்த பாச மழையை வைதேகி அம்மையார் உங்கள் மீது பொழிய வைக்கிறேன்.'

'சத்தியத்தை மீட்பவள் அல்லவா சாவித்ரி' என்று நினைத்துக் கொண்டாள் பார்வதி.

'அதுசரி அம்மாவை நீ அம்மா என்றழைப்பதில்லையா? நீங்கள் மீனா மீனா என்றழைத்து மகிழ்வீர்களாமே. உங்கள் பெண்ணல்லவா நான். நானும் அதையே செய்கிறேன்' என்று கூறிச் சிரித்தாள் சாவித்ரி.

'சாவித்ரியல்லவா. இவள் பேச்சு, சிரிப்பு யாவுமே அழகு. அழகே அவள் இயல்பு' என்று எண்ணி மகிழ்கிறாள் பார்வதி.

ஊர் திரும்பியவுடன் பாட்டியார் இவளை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து நின்றார். 'கிளாஸெல்லாம் எப்படியிருந்தது? சாப்பிட தங்க வசதி எப்படியிருந்தது?' என்று விசாரித்தார்.

'உங்கள் ஆசியுடன், அனுமதியுடன் போனேனல்லவா? ஒரு குறையுமில்லை. அவ்வளவு நன்றாயிருந்தது. வரவே மனமில்லை பாட்டி. மூன்று நாள்கள் தானே வகுப்பு. அதனால் வந்து விட்டோம்' என்றாள். 'உங்கள் அப்பா பார்வதியைப் பார்க்கப் போயிருப்பானே' என்று எகத்தாளமாய்க் கேட்டாள் பாட்டி.

'ஆமாம் ஆமாம் நானும் போனேன்' என்று ஏதோ அலட்சியப்படுத்துவது போல் பேசினாள்.

'நீயுமா போனாய்?' என்று அதிர்ச்சியாய் கேட்டாள் பாட்டி.

'அப்பா வேண்டாமென்று தான் சொன்னார் அப்படியென்ன பெரிய மனுஷியா அவள் என்று பார்க்கத்தான் போனேன்' என்று பாட்டியின் பக்கம் இருப்பவள் போல் பேசினாள்.

'பார்த்தாயா?' என்ன சொன்னாள்?

'என்ன சொன்னாள்' என்று அலட்சியமாய் கூறினாள். 'உங்களைப் பற்றித்தான் ஒரே புகழ்ச்சி புராணம் பாடினாள். என்னைப் பற்றியா? என்னைப் பற்றி அவளுக்கென்ன தெரியும்? தெரிந்திருக்கிறதே. நீங்கள் மனம்வந்து விட்டு

வைத்தால்தான் அம்மாவும் அப்பாவும் அங்கு இருக்க முடிந்ததாம். என் மீது உங்களுக்கிருந்த அன்புதான் பெரிய மனது பண்ணி அவர்களை அழைத்துக் கொண்டார்களாம். இப்படிப் பெற்றவரை விட்டு வந்த பின்னையை வேறொரு அம்மாவாக இருந்தால் திருப்பி கூப்பிடவே மாட்டார்களாம். என்னையும் நன்றாக வளர்த்திருக்கிறீர்களாம். உங்களுக்கு வணக்கத்தைச் சொல்லச் சொன்னார்கள். உங்களைப் பார்த்து ஆசி பெற வேண்டும் என்று கூடச் சொன்னார்கள்’ என்று தனக்கு அதெல்லாம் விருப்பமில்லை என்பது போல் பேசினாள் சாவித்ரி. வாச தன் அறையில் இருந்து அவள் சாதுர்யமான பேச்சைக் கேட்டு ரசித்துச் சிரித்துக் கொண்டான். சமையலறையில் வேலையாயிருந்த மீனாவோ என்ன இவள் இப்படிப் பேசுகிறாள் என்று என்னிக் கொண்டு கவலைப்பட்டாள். பார்வதியைப் புண்படுத்திவிட்டானோ? அவர்கள் அன்பைப் பற்றி அவ்வளவு சொன்னேனே என்று நினைத்தாள்.

‘அப்படியா சொன்னாள்?’ என்று வைதேகி ஆச்சர்யமாய்க் கேட்டாள்.

‘ஆமாம் பாட்டி. அது மட்டுமல்ல. நீயும் உன் அம்மாவைப் போல பாட்டியை விட்டு எங்கும் போய்விடாதே, அவர்களுடன் இருப்பதுதான் உனக்குப் பெருமை. உனக்கு அவர்கள் ஆசியுடன் திருமணம் நடக்க வேண்டும்’ என்றார்கள். ‘அதை அவர்கள் என்ன சொல்வது என் பாட்டியைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாதா?’ என்றாள்.

‘உன்னை அவர்கள் வீட்டிலேயே தங்கிக் கொள்ளச் சொல்லவில்லையா?’ என்றாள் பாட்டி. ‘என்னைச் சொல்ல முடியுமா? சொன்னால் மட்டும் கேட்டுவிடுவேனா? என் பாட்டி இருக்கும் போது எனக்கென்ன குறை?’ என்றாள்.

உன்மையிலேயே பாட்டி மனம் கரைந்து போனாள். பார்வதியைப் பற்றிய தப்பு அபிப்ராயத்திலிருந்து பலபடிகள் இறங்கி விட்டாள். “இவர்கள் அங்கு போய்த் தங்கினால் அவள் என்ன செய்வாள் பாவும்” என்று பாட்டி இறங்கியே வந்து விட்டாள்.

இவள் அங்குப் பெரியம்மா பெரியம்மா என்று கொஞ்சிக் குலவியதெல்லாம் நினைத்து வாச சிரித்துக் கொள்கிறான். மீனா மனம் கலங்குகிறாள்.

இரவு மாமியார்க்கு உணவு கொடுத்து படுக்கப் போகும்முன் பாலில் பனங்கற்கண்டு போட்டு பதமான சூட்டில் குடிக்கக் கொடுத்து கால் பிடித்து விட்டு மாமியார் தூங்கியபின் கதவை மெல்லச் சார்த்திவிட்டு வெளியே வந்த மீனாவைச் சாவித்ரி கையைப்பிடித்து சப்தமிடாமல் தன்னறைக்கு அழைத்து வந்தாள். மீனா ஒன்றும் பேசாதிருந்தாள்.

‘அம்மா! உன் கோபம் புரிகிறது, பாட்டியைத் தெளிய வைக்க அப்படிப் பேசினேன். பெரியம்மாவிடம் அன்பாகத்தான் நடந்து கொண்டேன்’ என்றாள் சாவித்ரி.

‘பெரியம்மாவா?’ என்றாள் மீனா. மீனாவின் அக்கா பார்வதி, ‘மீனாவின் பெண்ணுக்கு என்ன உறவு முறை பெரியம்மாதானே?’ என்றாள் குறும்பாக.

மீனா முகம் மலர்ந்தாள்.

‘உன்மையைச் சொன்னால் மூன்று நாளும் செமினார் அட்டண்ட பண்ணவேயில்லை. பெரியம்மாவைத்தான் கவனித்தேன். மிக மோசமான உடல் நிலையில் படுத்திருந்தார். கொஞ்சிக் குலவி எழுந்து உட்காரவைத்து விட்டேன்.’

‘நிஜமாகவா?’ அப்பா ஒன்றும் சொல்லவில்லையா?

‘நன்றிக்கடன்பட்ட அவர் என்ன சொல்வார். மிகவும் சந்தோஷப்பட்டார்.’

‘அதுசரி செமினார் அட்டண்ட பண்ணவில்லை என்றால் படிப்பு?’

‘கவலைப்படாதே அம்மா. படிப்பைபத்தானே கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் போகிறேன்.’

‘நீ என்ன சொல்கிறாய்?’

‘இதெல்லாம் சொன்னால் புரியாது. நடக்க நடக்க நீயே எல்லாம் தெரிந்து கொள்வாய். விரைவில் பெரியம்மாவைப் பாட்டியே இங்கு வரவழைப்பார் பார்.’

‘புரியவில்லை சாவித்ரி.’

‘ஆமாம் பார்வதி அம்மாவை, மீனாவின் தமக்கையை, சாவித்ரி யின் பெரியம்மாவை வைதேகி அம்மையார் உணர்த்தான் அத்தனை ஜிஸ் வைத்திருக்கிறேன். இன்னும் பாரேன் என் கல்யாணத்திற்குப் பிறகு பெரியம்மாவுடன்தான் நிரந்தரமாய் இருக்கப் போகிறேன்.’

‘அது எப்படி? உனக்கு மணம் செய்விக்க அக்காவுக்குப் பிள்ளை இல்லையே.’

‘அவர்களுக்குப் பிள்ளை இல்லை என்றால் என்ன? மாப்பிள்ளை வரக் கூடாதா?’

‘மாப்பிள்ளையா? அதிர்ந்து போனாள் மீனா. சாவித்ரி நீ யாரையேனும் காதலிக்கிறாயா?’

‘ஆமாம் அம்மா! என்று அழுத்தமாகச் சொல்கிறாள்.

‘சாவித்ரி இது என்ன புதுக்கதை. பயமாக இருக்கிறது. அதனால்தானே என்மீது பாட்டி வெறுப்பாயிருக்கிறார்.’

‘புதுக்கதையில்லையம்மா. காலம் காலமாய் பூவுலகில் நடைபெறும் பழைமை வாய்ந்த கதை.’

மீனா மேலும் கலவரமானாள். ‘விளையாடாதே சாவித்ரி. என்ன நடக்குமோ என்று பயமாக இருக்கிறது.’

‘பயப்படாதே அம்மா. அப்பாவைப் போல் பாட்டியை எதிர்த்துத் திருமணம் செய்து கொள்ள மாட்டேன். பாட்டியையே செய்து வைக்க வைப்பேன்’. ‘கவலைப்படாதே மீனா. சாவித்ரி பார்த்துக் கொள்வாள்’ என்று குறும்புடன் சிரித்து, ‘போய் நிம்மதியாய் தூங்கு’ என்றாள்.

மீனாவிற்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. சாவித்ரி வரிகளைச் சொல்லிக் கொண்டே தூங்கி விட்டாள்.

சில நாள்கள் கழித்து, பாட்டி பார்த்து விட்டு வந்த சோதிடர் வீடு தேடி வந்தார். ‘அம்மா வரன்களின் ஜாதகம், போட்டோ எல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். உங்கள் பேத்துக்கு 100% சதவீதம் பொருந்தும் வரன் ஒன்றுதானிருக்கிறது. எது பிடிக்கிறது என்று சொன்னால் அவர்களைப் பற்றிய விபரம் சொல்வேன்’ என்றார்.

‘சாவித்ரி இங்கே வா. உனக்கு யாரைப் பிடித்திருக்கிறது என்று சொல்’ என்றாள் வைதேகி.

‘பாட்டி நான் எதுவும் பார்க்க வேண்டாம். நீயே பார்த்துச் சொல். உன் விருப்பம்தான் என் விருப்பம்’ என்றாள் சாவித்ரி.

மீனாவிற்கு வியப்பாயிருந்தது காதலிப்பதாகச் சொன்னாள். பாட்டியிடம் நீயே தேர்வு செய் என்கிறாள். என்ன மாயம் செய்கிறாள் என்று ஒரே தவிப்பு.

வைதேகி ஒவ்வொன்றாய் பார்த்தாள். இது வேண்டாம் இது வேண்டாம் என்று பலவற்றைத் தள்ளி விட்டு ஒன்றைத் தேர்வு செய்தாள். ‘இந்தப் பிள்ளைதான் எங்கள் சாவித்ரிக்குப் பொருத்தம். மீனா நீயாவது வந்து பார்’ என்றாள். சாவித்ரியைப் போல் அவளால் பதில் பேச முடியாது. ‘இதோ வரேன் அத்தை என்று விரைந்து வந்து போட்டோவைப் பார்த்தான்’. ஏனோ பார்வதி அக்காவின் நினைவு வந்தது. இந்தப் பிள்ளை பார்வதி அக்காவின் பிள்ளையாக இருந்தால் எப்படியிருக்கும் என்று ஒரு எண்ணம். அக்காவிற்குத்தான் குழந்தைகளே இல்லையே என்ற வருத்தம் ஒருபுறம்.

‘என்ன மீனா? பிடித்திருக்கிறதா?’ என்றாள். வைதேகி

‘ஆமாம் நீங்கள் சொல்வது சரிதான். எதற்கும் அவளையும் பார்க்கச் சொல்லுங்கள்’ என்றாள் பயந்து கொண்டே.

‘அவள்தான் நான் பார்த்தால் போதும் என்றாளே. உங்களைப் போலவா?’ என்றாள் வைதேகி.

மீனா பதிலேதும் பேசாமல் அறை வாசலில் நிற்கும் சாவித்ரியைப் பதற்றத்துடன் பார்க்கிறாள்.

‘அவள் ரகசியமாய் இவளைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறாள். மீனாவுக்குப் புரியவில்லை. இந்த வரன் பிடித்திருக்கிறது’ என்றாள் வைதேகி.

‘ஓ இதுவா! அருமையான ஜாதகம் நூறு சதவிகிதப் பொருத்தம் இதுதான். பிள்ளையைப் பெற்றவர்கள் லண்டனில் வசிப்பவர்கள். பையன் லண்டனில்தான் பிறந்து வளர்ந்தவன். ஆனால் அவனுக்கு இந்தியப் பெண்தான் வேண்டுமாம். இங்கேயே தங்கி வாழுத்தான் விருப்பமாம். நிறைய பெண்கள் ஜாதகம் வந்தது பொருந்தவில்லை. உங்கள் பேத்தியின் ஜாதகம்தான் பொருந்தி வருகிறது. உங்களிடம் காட்டாமல் எதுவும் பேசக்கூடாது என்று அவர்களிடம் நான் எதுவும் சொல்லவில்லை. நீங்கள் சரி என்றால் பெண் பார்க்க அழைத்து வருவேன் என்றார் சோதிடர். பாட்டிக்குப் பரமதிருப்தி. பையன் எத்தனை கம்பீரமான தோற்றப் பொலிவுடன் காணப்பட்டான்.’

‘சாவித்ரி வா வா. பார் இந்தப் பையன் போட்டோவை, எனக்கு ரொம்பவும் பிடித்திருக்கிறது.’

‘அப்புறம் என்ன பாட்டி. உங்களுக்குப் பிடித்தால் எனக்கும் பிடித்த மாதிரிதான்’ என்று ஒப்புக்கு வந்து பார்ப்பது போல் பார்த்தாள்.

‘சரி சோதிடரே. இவர்களைப் பெண் பார்க்க வர ஏற்பாடு செய்யுங்கள்’ என்றாள் வைதேகி.

பெண் பார்க்கும் படலம் வந்தது. ஹரியின் பெற்றோர் சாவித்ரியை மனப்பூர்வமாய் ஏற்றனர். ஓரே ஒரு நிபந்தனை. ‘திருமணம் முடிந்த பிறகு பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் சென்னையில் இருக்க வேண்டியிருக்கும். பையன் சென்னையில் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராக நியமனம் ஆவதால் இந்த ஏற்பாடு. நாங்கள் லண்டனிலிருந்து பழக்கப்பட்டவர்கள். அதனால் அவ்வப்போது வருவோம்’ என்றனர்.

‘வைதேகியும் தன் பேத்தியின் மேற்படிப்பும் தொடர உதவியாயிருக்கும்’ என்றாள்.

மீனாவைக் குறிப்பாகச் சாவித்ரி பார்க்க, படிப்பைத் தானே கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் போகிறேன் என்றது புரிந்தது.

நாள் குறித்து அழைப்பிதழ் அச்சாகி வந்துவிட்டது. “பாட்டி நீங்கள் ஏற்பாடு செய்த திருமணம் எப்படி நடக்கும் என்பதை அந்தப் பார்வதி அம்மா பார்க்க வேண்டாமா? உங்கள் பிள்ளையிடம் நம் அழைப்பிதழைக் கொடுத்தனுப்புங்கள்” என்று கர்வமாய்க் கூறுவது போல் கூறினாள் சாவித்ரி.

வைதேகிக்கு ஓரே பெருமை. பேத்தி எப்படியெல்லாம் தன்னை ஆதரிக்கிறாள் என்று. வைதேகிக்கு வாசுவின்மீது நம்பிக்கையில்லை. பேத்திதான் தன் பக்கம் பேசுவாள் என்று ‘நீயே போய் வா’ என்றாள்.

‘ஆமாம் பாட்டி. நான் அழைத்தால்தான் உங்கள் அருமை அவனுக்குத் தெரியும். ஆனால் அப்பா துணைக்கு என்னுடன் வரட்டும். அங்கு வந்து ஒன்றும் பேசக்கூடாது. நான்தான் பேசுவேன்’ என்றாள்.

‘ஆமாம் வாச. நீ சும்மாத் துணைக்குப் போனால் போதும்’ என்றாள் வைதேகி.

நிஜமாக அவர்கள் வந்து விட்டால் என்ன செய்வது பாட்டி? ‘வரவேண்டும், வந்து நான் எப்படிச் சீரும் சிறப்புமாய் செய்கிறேன் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்’ என்றாள் பாட்டி,

‘சரி பாட்டி’ என்று புறப்பட்டுவிட்டாள்.

★ ★ ★

‘பெரிம்மா!’ இந்த இனிய குரல் சாவித்ரியடையதல்லவா? கைவேலையை அப்படியே வைத்துவிட்டு ஆர்வத்துடன் வந்து கதவைத் திறக்கிறாள் பார்வதி.

அழகாக ஓற்றைச் சடையிட்டு, புடவை உடுத்தி பெரிய பெண்போல் தோற்றம் தர, சாவித்ரிதான். ஓடிவந்து ‘ஜ லவ் யூ பெரிம்மா’ என்று கழுத்தைக் கட்டிக் கொள்கிறாள். பார்வதிக்குப் பரவசம் தாங்கவில்லை.

‘பெரிப்பா எங்க பெரிம்மா?’

‘என் அவர் வந்தால்தான் என்ன விஷயம் என்று சொல்வாயா?’ என்றாள் பொய்க் கோபத்துடன். ‘பெரியம்மாவுக்குக் கோபம் வரும் என்று மீனா சொல்லவேயில்லையே’ என்று சாவித்ரி கூற பார்வதிக்குச் சிரிப்பு வருகிறது. வெளியிலிருந்து அப்போதுதான் வந்த சிவராமன் இவர்களைப் பார்த்து மலர்ந்த முகத்துடன், ‘வா வாச, வாம்மா’ என்றார்.

‘நான் அப்போதே வந்துவிட்டேன். நீங்கள்தான் லேட்கம்மர். இப்படிப் பெரியம்மாவுடன் சேர்ந்து நில்லுங்கள்’ என்றாள் உரிமையாக. ‘சரிம்மா, உன் வார்த்தையை மீற முடியுமா’ என்று பார்வதியின் பக்கத்தில் நின்று கொண்டார்.

‘திருவாளர் வாச அவர்களே அதைக் கொடுங்கள்’ என்று ஒரழகிய அழைப்பிதழை வாசுவிடமிருந்து வாங்கி அவர்கள் பாதக்தில் வைத்து நமஸ்கரிக்கிறாள்.

‘எழுந்திரு கண்ணே என்று அவளைத் தூக்கி நிறுத்தி அணைத்தவாறு என் பெண்ணுக்குத் திருமணமா?’ என்று ஆனந்தக்கண்ணீர் வடிக்கிறாள் பார்வதி.

‘தப்பு பெரிம்மா. இது வைதேகி அம்மையார் பேத்தியின் கல்யாண அழைப்பிதழ். முன்னதாக வந்திருந்து வைதேகி அம்மையாரை வணங்கி மனமக்களை வாழ்த்தியருள வேண்டுகிறேன்’ என்றாள் கிண்டலாக.

‘குறும்பு அதிகம்தான் உனக்கு’ என்கிறாள் பார்வதி.

‘இன்னும் வேடிக்கையிருக்கிறது. பொறுத்திருந்து பாருங்கள் பெரிம்மா’ என்றாள்.

‘வந்ததிலிருந்து வாச பேசவேயில்லையே’ என்றார் சிவராமன்.

‘வாயைத் திறக்கக்கூடாது என்று வைதேகி அம்மையார் முன்னிலையில் சொல்லி அழைத்து வந்திருக்கிறேன்’ என்றாள் சாவித்ரி. யாவரும் வாய்விட்டுச் சிரித்தனர்.

‘புறப்படுகிறோம் பெரிம்மா. உடனே வந்து விட வேண்டுமென்று பாட்டி சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறார்’ என்றாள் சாவித்ரி.

‘சரி கல்யாணப் பெண்ணே. சாப்பாடு தயாராயிருக்கிறது. ஒருவாய் சாப்பிட்டுப் போகலாம்’ என்று சிவராமனுக்கும்

வாசவுக்கும் டேபினில் தட்டு வைத்து சமையல்கார அம்மாவைப் பரிமாறச் சொன்னாள் பார்வதி. சமையல்கார அம்மா ‘அந்தக் குழந்தைக்குத் தட்டு வைக்கவில்லையே’ என்றார் யதார்த்தமாக. அவளுக்கு வெள்ளிக் கிண்ணனத்தில் சாப்பாடு எடுக்கிறாள் பார்வதி. ‘இந்தக் குழந்தைக்குத் தானே சாப்பிடத் தெரியாது பெரியம்மாதான் ஊட்டிவிடுவது வழக்கம்’ என்று அருளில் வந்து தோனில் கை வைத்துக் கொள்கிறாள். ’கல்யாணம் ஆனாலும் அவள் எனக்குத் குழந்தைதான்’ என்று பரிவாக சாதம் ஊட்டுகிறாள் பார்வதி.

‘இந்தச் சுகமே தனிதான் பார்வதிமேடம்’ என்று வாயில் சாதத்தை வாங்கிக் கொள்கிறாள். விடை பெற்றனர்.

வழியில் வாச சாவித்ரியிடம், ‘பாட்டியிடம் பொய்யாகப் பேசுகிறாயே தவறில்லையா?’

‘இல்லை அப்பா. பாட்டி பெரியம்மாவைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார். நான் அவர் வழியில் போய் பெரியம்மாவையும் பாட்டியையும் சுமுகமாக்க முயற்சி செய்கிறேன்’.

‘பார்வதி மேடம் அன்றே சொன்னார்கள் சாவித்ரி பெரியவளாகி எல்லோரையும் ஒன்றினைப்பாள்’, என்று நினைக்கிறான் வாச.

திருமண நாளும் வந்தது. உற்றார், உறவினர் நண்பர்கள் என்று அணைவரும் வந்தனர். பார்வதியும் சிவராமனும் வந்தனர். வாசதான் ஒடிவந்து அவர்களை வரவேற்றான். பார்வதி வாசவின் தாயாரை முதலில் பார்த்து நமஸ்கரித்தாள். ‘நன்றாயிரம்மா’ என்று வாழ்த்தினாள்.

‘மிகச் சிறப்பாகத் திருமண ஏற்பாடெல்லாம் மிக நன்றாகச் செய்திருக்கிறீர்கள். உங்கள் பேத்தி அதிர்ஷ்டசாலிதான்’. பார்வதி இவ்வாறு கூறியது வைதேகிக்குக் குளிர்ச்சியாக இருந்தது.

‘மீனா! இங்க வா. ஒன்னென எத்தன நாள் வீட்டல வெச்ச தாங்கினாங்க. வான்னு வந்து சொல்லமாட்டியா’ என்று அதிகாரமாய்க் கூற, மீனா வந்து சுரத்தில்லாமல் ‘வாங்க’

என்றாள். இன்னும் சிறிது நேரம் நின்றால் அழுது விடுவாள் போலிருந்தது. உள்ளே போய் விட்டாள். ‘சாவித்ரி இங்க வா. இவங்களை வணங்கிக்கோ’ என்றாள் பாட்டி. ‘சரி பாட்டி’ என்று அவள் பேச்சுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பவள் போல் வந்து நமஸ்கரித்துச் சென்றாள். ‘பார்வதி நீ போய் ஓய்வெடுத்துக்கோ. வாச இவங்களுக்கு சாப்பாடு கொடுக்க மீனாவிடம் சொல்’ என்றாள்.

‘பரவாயில்லையம்மா. இந்த வயதில் நீங்கள் தனியாய் நின்று வேலை செய்யும் போது எனக்கு ஓய்வு எதற்கு? உங்கள் மகள் என்று என்னை எண்ணிக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் உட்கார்ந்த இடத்திலிருந்து கட்டளையிட்டால் போதும், நான் எல்லாம் செய்கிறேன்’ என்றாள்.

பார்வதி இவ்வளவு நல்லவளா? அவளைத் தப்பாக எண்ணி வெறுத்தேனே. என் பெண் மாதிரி எங்கிறாளே. வைதேகி மனம் நெகிழ்ந்து விட்டாள். சொன்னது போல அவள் வைதேகியுடனேயே இருந்து அவள் கூறியபடி யாவும் செய்தாள். வந்தவர்கள் மிகவும் வைதேகியையும், பார்வதியையும் பாராட்டினார்கள். பார்வதி ‘சாவித்ரிக்கு நீதான் அலங்காரம் செய்ய வேண்டும். மீனா நீ விருந்தினர்களை கவனி’ என்றாள். பார்வதியும், மீனாவும் எதிர்ப்படும்போதெல்லாம் கண்களால் பேசிக் கொண்டனர். திருமணம் நிறைவெற்று யாவரும் விடை பெற்றனர். ஹரியின் பெற்றோர் புறப்படும்முன் வைதேகியிடம் ‘சம்பந்தியம்மா நாங்கள் சென்னையில் சில நாட்கள் தங்கிவிட்டு வண்டன் போய்விடுவோம். என் மகனும், மருமகளும் சுதந்திரமாக இருக்க நாங்கள் ஆசைப்படுவதால் சென்னையில் குடிவைக்கவுள்ளோம். அதுவரை அவர்களைத் தங்க வைக்க உங்களுக்குத் தெரிந்தவர்கள் யாரேனும் சென்னையில் இருக்கிறார்களா? நாங்கள் 1 மாதத்திற்கு ஹோட்டலில் ரூம் புக்பண்ணியிருக்கிறோம். நல்ல இடம் பார்த்து குடி வைத்து விடுவோம்’ என்றனர்.

‘எங்கள் பார்வதி இருக்கும்போது நீங்கள் ஹோட்டல் ரூமில் தங்க வேண்டாம். என்ன பார்வதி நான் சொல்வது சரியா?’ என்று எல்லோர் முன்பும் கேட்கிறாள் வைதேகி.

‘நீங்கள் சொல்வதுதான் சரி. நம்வீடு இருக்கும்போது அவர்கள் ஏன் ஹோட்டலில் தங்க வேண்டும். மாடி போர்ஷன் காலியாகத்தானிருக்கிறது. பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் கூட அங்கேயே தங்கிக் கொள்ளலாம்’ என்றாள் பார்வதி. அப்போது சாவித்ரி குறுக்கிட்டு ‘பாட்டி’ என்றாள். அதாவது பார்வதி வீட்டிற்குத் தன்னை அனுப்புகிறாளே என்று கூறுவது போல் பாட்டி என்றாள் சாவித்ரி. ‘சாவித்ரி! பார்வதி என் மகள் போன்றவள். நீ உன் அத்தை வீட்டிற்குத்தான் போகிறாய்’ என்றாளே பார்க்கலாம். மீனா, வாச, சாவித்ரி மூவரும் உள்ளே இறைவனுக்கு நன்றி கூறினர். எல்லோருக்கும் சந்தோஷம். பார்வதி ரூமில் Bag எடுக்கப் போன்போது மீனா ‘அக்கா’ என்று அருகில் வந்து கையைப் பிடித்து நன்றி சொன்னாள். ‘மீனா அமைதியாக இரு. சாவித்ரியைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே, நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்’ என்று கூறி விடை பெற்றாள். பெரிய கார் 4 ஏற்பாடாகியிருந்தது. பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் தனிக்காரில், பார்வதியும் சிவராமனும் அவர்கள் காரில், மாப்பிள்ளை வீட்டார் அவர்கள் காரில், சென்னை நண்பர்கள் ஒரு கார் என்று ஏற்பாடு. திருமண விழா சிறப்பாக முடிந்து பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும், மாப்பிள்ளை வீட்டாரும் புறப்படும் நேரம் வந்தது.

‘பெரியவங்கக்கிட்ட ஆசிர்வாதம் வாங்கிட்டுப் புறப்படுங்க’ என்றாள் ஹரியின் தாய். ‘பாட்டி எங்களை ஆசிர்வாதம் செய்யுங்க’ என்று சாவித்ரியும் ஹரியும் வைதேகியை நமஸ்கரித்தனர். ‘நல்லாயிருங்க’ என்று மனம் குளிர வாழ்த்தினாள். ‘உன் பெற்றோரிடம் ஆசி வாங்கிக் கொள்’ என்றாள் ஹரியின் தாய். மீனா தயங்கியவாறு நின்றிருந்தாள். ‘வாச மீனா இப்படி வாங்க. வாழப் போற குழந்தையை வாழ்த்தி அனுப்புங்க’ என்று வைதேகி கூறிய பிறகுதான் இருவரும் வந்தனர். அவர்களையும் நமஸ்கரித்து ஆசி பெற்றனர். யாரும் சுற்றும் எதிர்பாராமல், ‘பார்வதி, உன் வீட்டுக்காரரும் நீயும் இப்படி வாங்க’ என்றாள் வைதேகி. பார்வதி என் மகள் மாதிரி என்று மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்கு அறிமுகம் செய்துவிட்டு, சாவித்ரியிடம் ‘இவங்கக்கிட்ட ஆசி வாங்கிக்க’ என்றாள். உள்ளார

சாவித்ரிக்குப் பெரு மகிழ்ச்சி. மீனாவும், வாசுவும் உள்ளுக்குள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். ‘இருக்கட்டும் அம்மா. நீங்கள் ஆசி கூறினாலே போதும்’ என்ற பார்வதியைப் பிடித்து சிவராமனுடன் நிற்க வைத்து மணமக்களை அவர்கள் காலில் நமஸ்கரிக்கச் சொன்னாள்.

(இது இறைவன் செயல்படும் வகை)

தங்கள் சிறிய வீட்டில் சகல வசதிகளுடன் சாவித்ரி ஹரி தங்க ஏற்பாடு. முதன் முதலில் வாசுவும் மீனாவும் தங்கி சாவித்ரியைக் கருவற்ற அதே வீட்டில் ஹரியும் சாவித்ரியும் மணமக்களாகத் தங்கினர். தங்கள் வீட்டு மாடியிலேயே ஹரியின் பெற்றோர் தங்க ஏற்பாடு யாவும் சிவராமனே செய்து கொடுத்தார்.

ஒரு மாதம் பார்வதியுடன் தங்கியிருந்த ஹரியின் பெற்றோர் அவள் அன்பு, பண்பு யாவற்றாலும் கவரப்பட்டு, ‘பார்வதி நான் ஒன்று கேட்கலாமா’ என்றாள் ஹரியின் தாய். தாராளமாய்க் கேட்கலாம். ‘நாங்கள் புறப்படப் போகிறோம். என் மகனும், மருமகனும் இங்கேயே உங்களுடன் தங்கலாமா? சிறு வயதினர் புதுமணத் தம்பதிகள். உங்கள் ஆதரவு அவர்களுக்கு நலம் தரும் என்பது என் எண்ணம்’ என்றாள்.

‘நிச்சயமாக எங்களுக்கும் தனியாக இருப்பது வேதனையாகத்தானிருக்கிறது’ என்றாள் பார்வதி. எனவே ஹரியின் தாய் புறப்படும்முன், சாவித்ரி ஹரியை அழைத்து இங்கு மாடிப் போர்ஷனில் தங்க வைத்துச் சென்றனர்.

இக்கதையின் பின்னணியில் புதைந்துள்ள இரகஸ்யம் ஒன்றுண்டு. பார்வதி சிவராமன் தம்பதி அவர்கள் இளம் வயதில் காதல் திருமணம் செய்து சிவராமனின் தொழில் காரணமாக இலண்டனில் குடியேறினர். தொழில் தொடர்பாக வெளிநாட்டில் அறிமுகமான செல்வம் தேன்மொழி தம்பதியினர் காலப்போக்கில் நெருங்கிய நட்பு கொண்டனர். பார்வதியும், தேன்மொழியும் ஒரே நேரத்தில் பிள்ளைப் பேற்றுக்கு மருத்துவமனையில் சேர்ந்தனர். பார்வதிக்கு அழகான ஆண் குழந்தை பிறந்த நேரம், தேன்மொழியின் கருப்பையில் குழந்தையை அறுவை சிகிச்சையில் மீட்டனர். தேன்மொழி மயக்கம் தெளியும்முன் குழந்தை இறந்து விட்டது. அதனால் அவள் மனம் கலங்கி

குழந்தை வேண்டுமென்று துடித்தாள். கருணை உள்ளாம் கொண்ட பார்வதி தேன்மொழியிடம் குழந்தையைக் கொடுத்து விட்டாள். பார்வதியின் குணத்தில் பெருமை கொண்ட சிவராமன் அவள்மீது கொண்ட அன்பால் தடையேதும் சொல்லவில்லை. (இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சியைக் கதையில்தான் கூற முடியுமோ!) வலக்காரம் தருவது இடக்கரம் அறியக் கூடாது என்ற பண்பினர் சிவராமன் தம்பதியினர். நாட்டை விட்டே இந்தியா வந்து சென்னையில் குடியேறினர். இதில் மேலும் ஓர் அற்புதம் நிகழ்ந்தது. கருப்பை நீக்கப்பட்டதால் பார்வதிக்கு மகப்பேறு இனியில்லை என்றாயிற்று. ஆனால் அடுத்த ஈராண்டுகளில் தேன்மொழி இரட்டைக் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தாள். அப்போது அவள் நெருங்கிய தோழி சுமித்ரா மகப்பேறு வாய்க்க இயலாத நிலையில் இரட்டைக் குழந்தைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் தேன்மொழிக்கு உதவியாக அவள் மூத்த குழந்தை என்ற பெயரில் வளரும் ஹரியைப் பார்த்துக் கொள்ள உதவினாள். பல நாட்கள் தன்னுடனேயே அழைத்துச் சென்று விடுவாள். அவள் குழந்தை ஆசை அறிந்த தேன்மொழி அக்குழந்தை தன்னுடையதன்று என்ற உண்மையைக் கூறாமல் அவளுக்கே சுவீகாரம் கொடுத்து விட்டாள். சுமித்ரா தம்பதியினர் ஹரியை அன்புடனும், பண்புடனும் வளர்த்து ஆளாக்கினர். அவன் விரும்பிய சாவித்ரியைச் சோதிடர் மூலம் மணமுடித்தனர். லண்டனை விட்டு தேன்மொழியும் கணவரும் இரண்டு குழந்தைகளுடன் ஆஸ்த்ரேலியா சென்று விட்டதால் இவர்கள் தொடர்பு விட்டுப் போனது.

கதைக்கு வருவோம். பார்வதி வீட்டு மாடியில் சாவித்ரியுடன் குடியேறிய ஹரி பார்வதியின் சொந்த மகனே. சாவித்ரி தன் பெரியம்மாவின் பெருமையைக் கூறக் கேட்டு பார்வதியின் மீது பெருமதிப்புக் கொண்ட ஹரி அவள் தன்னையீன்றவள் என்றறியாமல் ‘பெரியம்மா’ என்கிறான். ஆம் அன்பிலும் பண்பிலும் பெரியவளான அவள் பெரியம்மாதான். வீட்டிற்கு வந்த புதுமணத் தம்பதிகளான ஹரி சாவித்ரியைத் தன் சுவாமி அறைக்கு அழைத்துப் போய் நமஸ்கரிக்கச் செய்தாள் பார்வதி.

வணங்கி எழுந்த தம்பதிகள் கையில் இதுதான் உங்களுக்குத் திருமணப்பரிசு என்று அழகாக வண்ணத் தாளால் கட்டப்பட்ட பரிசுப் பொருளைக் கொடுத்துப் பொறுமையாகத் தனியே போய் பிரித்துப் பாருங்கள் என்றாள். விரைவாக படியேறி மேலே தங்கள் அறைக்குச் சென்று நாடாவைப் பிரித்துப் பார்த்ததில் அது “Sri Aurobindo's Savitri” என்றிருந்தது. ஹரி கீழே இறங்கி வந்து ‘பெரியம்மா’ என்றழைக்கிறான் பார்வதிக்கு மேனி சிலிர்க்கிறது. அன்புடன் அவனை ஏறிட்டாள். பி.எஸ்.டி பண்ண தலைப்பைத் தேடிக் கொண்டிருந்தேன். அருமையான புத்தகம் தந்திருக்கிறீர்கள் என்றான். சாவித்ரி ஒடி வந்தாள். இவர் என் பெரியம்மா. இவரை நான் யாருக்கும் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று பார்வதியை அணைத்துக் கொள்கிறாள். ஆனால் பெரியம்மா அவர்கள் சாவித்ரியையே எனக்குக் கொடுத்து விட்டார்களே என்று அவளையும், அரவிந்தரின் சாவித்ரியையும் சேர்த்துக் கூறுகிறான் ஹரி. சாவித்ரி, ‘பெரிம்மா’ என்று செல்லமாகச் சின்னங்குகிறாள். ‘உன்னைக் கொடுத்து உன் கணவரையும் சேர்த்து உங்கள் இருவரையும் எனக்கே இறைவன் கொடுத்து விட்டானே’ என்கிறாள் பார்வதி. ‘பெரிம்மா உங்கள் மனம் சுத்தத் தங்கம். உங்களைக் கடவுள் எங்களுக்கே தந்திருக்கிறார். இப்படி பெரியம்மா பக்கத்தில் நில்லுங்கள் ஒரு selfie எடுத்துக் கொள்வோம்’ என்றாள் சாவித்ரி.

வாசுவின் வீட்டில் வைதேகி, ‘மீனா!’ என்று அன்பு ததும்ப அழைக்கிறாள். மீனா கண்கள் பனிக்க, ‘இதோ வறேன் அத்தை’ என்று விரைந்து வந்தாள். ‘உன் அன்பை இத்தனை நாள் உணராது போனேன் மீனா. நீதான் இறுதிவரை என்னுடன் இருப்பாய். இனி நீ மீனா இல்லை. நீதான் எனக்குச் சாவித்ரி’ என்று அன்புடன் அவள் கைகளைப் பற்றித் தன் கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டாள்.

(முற்றும்)

★ ★ ★

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர்

ஸ்ரீ இராமபிரானை ஜூடாயு அறியும். கடற்கரை மணலில் புதைந்துள்ள தேரை அறியும். கல்லாய் சமைந்த அகல்யை அறிந்து அவர் வருகையை எதிர்பார்த்தாள். அயோத்தியில் உள்ள அவதார புருஷனை அவனியில் அனைவரும் அறிவர். தெய்வாம்சம் உள்ளவரை தெய்வ பக்தியுள்ளவர் பலரும் அறிவர். வீட்டில் ஒருவர் தியானம், பூஜை, மந்திர உபாசனம் செய்தால் தெரு வழியே செல்லும் குடுகுடுப்பைப்காரனுக்கு அது தெரியும். அறுபது வயதில் பிரம்மச்சாரி பிராம்மணன் பல வியாபாரிக்கு வேலை செய்து ஓய்வு பெரும் நேரம் கையில் மீதியில்லாத நேரம் தம்பியிடம் கிராமத்தில் ஒரு மனையாவது வாங்கலாம் என்றார். ஜோஸ்யனைக் கலந்தனர். ஒரு வாரத்தில் ஆறு இலட்ச ரூபாய்க்கு வீடு வருகிறது என்றார். வந்தது. வைத்தீஸ்வரன் கோயில் நாடி ஜோஸ்யர் பிரபலமானவர். அன்பர்கள் நாடி ஜோஸ்யம் பார்க்கப் போன்பொழுது ‘ஸ்ரீ அரவிந்தரை வணங்கும் பெரியவர்க்கு இந்த நாடி ஜோசியம் எதற்கு?’ என்றார். பிசாசவாத ரிஷி ஒருவரைப் பார்க்க மக்கள் பயப்படுவார்கள். கல்லை வீசுவார். ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரம சாதகர் அங்கு வந்த பொழுது ஒரு பர்லாங் நடந்து வந்து ‘ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமத்திலிருந்து வருகிறீர்களா?’ என்றார். இமாலய ரிஷி ஒருவரும் அப்படிக் கேட்டார். பகவான் புதுவையிலிருப்பதை ஆன்மீகத்திலுள்ளவர் அனைவரும் அறிவர்.

செய்யாத பிரார்த்தனை

பிரார்த்தனை பலிக்கும், சமர்ப்பணம் தவறாது. பெரிய பிரார்த்தனை பெரியதாகப் பலிக்கும். அற்புதங்களை அன்றாட நிகழ்ச்சியாக்கும். பிரம்மம் எப்படிச் சிருஷ்டித்தது என்பதற்கு அகம், புறமாகப் பிரிந்து சிருஷ்டித்தது என்றார். ஏன் சிருஷ்டித்தது என்ற கேள்விக்கு ஒளிந்து கண்டுபிடிப்பது பேரானந்தம் என்பதால் பிரம்மம் தன்னுள்ளேயே தான் மறைந்து, அதைக் கண்டுபிடிக்க முனைந்து சிருஷ்டித்தது என்றார். அன்னைக்கு ஜூரம் 107.67 ஆனபின் ஸ்ரீ அரவிந்தர் குணப்படுத்தினால் சரியென அன்னை தன்னைக் குணப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. தன்னால் தன்னைக் குணப்படுத்த முடிந்தும் அதை அன்னை செய்யவில்லை. நம்மால் பிரார்த்தனை செய்து பலன் பெற முடியும் என்ற நிலையில் Silent will மெளன சக்தியால் அதைச் செய்ய மறுப்பது யோகக் கட்டுப்பாடு. அந்த முடிவும் - பிரார்த்தனை செய்யவில்லை என்ற முடிவு - முடிவாகத் தெளிவாக இருக்கும்வரை தடை. பிரார்த்தனை செய்யக் கூடாது. செய்யக் கூடாது என்ற முடிவும் மனத்திலிருக்காமல் பரவசப்பட்டால் அது யோகசாதனை. பலன் பெரியதாக உலகத்திற்கு வரும். பலனையோ, யோகப்பலனையோ, உலகத்துப் பலனையோ கருத முடியாத நேரம் மனம் விலகும் நேரம். மனத்தைக் கடந்த ஆத்மாவுக்கும் பிரச்சனையுண்டு. ஆத்மா பிரச்சனையை மறக்கும் நேரம் பிரச்சனை மறைவதைக் கண்டு ஆத்மா ஆச்சரியப்படுகிறது. இறைவன் அதைக்கண்டு வியக்கின்றார் என்பது பகவான் வாக்கு.

